

ปีการศึกษา 2530

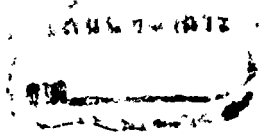
การประยุกต์ใช้บัตรแม่เหล็กกับเครื่องโทรศัพท์

โดย

นายชัยเด่น	สิทธิถาวรวงศ์	27.1045
นายเดลินรรัตน์	ตระกูลเรืองโรจน์	27.1064
นายทินกร	อัญญาธร	27.1066

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.โยธิน เปรมปราณีไรซ์

ปริญญาโท ประจำปีการศึกษา 253๘

ภาควิชา ระบบควบคุม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การประยุกต์ใช้บัตรแม่เหล็กกับเครื่องโทรศัพท

ผู้จัดทำ

1. นายชัยเด่น	สิทธิถาวรวงศ์	27.1045
2. นายเถลิงรัตน์	ตระกูลเรืองโรจน์	27.1064
3. นายทีเกษร	อัษฎาธร	27.1066

๒๐๔

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์โยธิน เปรมปราณีรัชต์)

การประยุกต์ใช้บัตรแม่เหล็กกับเครื่องโทรศัพท์

ชัยเด่น สิทธิถาวรวงศ์

เกลิงรัตน์ ตระกูลเรืองโรจน์

ทินกร อัญญาธร

รศ.ดร.โยธิน เปรมปราชญ์รัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2531

บทคัดย่อ

ปฏิญานี้ฉบับนี้ เป็นการออกแบบนำบัตรแม่เหล็กมาใช้กับโทรศัพท์ที่กิ่งสาธารณะ เช่น ตามห้องพักที่เจ้าของคู่สายเป็นผู้ติดตั้งเอง ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์สาธารณะขององค์การฯ โดยมีหลักการทำงานคือ ใช้หัวเทปและแอมป์รีไฟเออร์ขยายสัญญาณที่อ่านได้จากบัตรแม่เหล็กซึ่งเขียนขึ้นโดยให้ข้อมูลและสัญญาณแนวเฟิกการอ่านข้อมูลอยู่บนบัตรเดียวกัน จากนั้นสัญญาณที่ได้จะถูกแปลงเป็นข้อมูล อ่านเป็นรหัสโดยไมโครโปรเซสเซอร์ และทำการคำนวณค่าเงินตลอดจนทำการตัดต่อสายโทรศัพท์โดยมีการตรวจรับสัญญาณต่างๆ เช่น สัญญาณให้หมุน (DIAL TONE), สัญญาณสายไม่ว่าง (BUSY TONE), สัญญาณเรียกกลับ (RING BACK TONE), สัญญาณเรียก (RINGING TONE) ฯลฯ รวมทั้งทำการตรวจเช็คตัวเลขที่หมุนเพื่อใช้คิดราคาค่าโทรศัพท์ตามตารางมาตรฐานโทรทางไกลไปยังจังหวัดต่างๆของทางองค์การโทรศัพท์

MAGNETIC CODE CARD FOR TELEPHONE

Chaiden Sittitavornwong

Taloengrut Trakulrourgrate

Tinnakorn Asdathorn

Associate Professor Yothin Prempraneerutch Advisor

1988

Abstract

This thesis is an application of designing the Magnetic Code Card for Semi-public Telephone such as public telephone that the owner himself installed in his dormitory (which not concerned with the Public Telephone Organization). The concept of this project used tape-head and amplifier to amplify signal from magnetic card which data and clock signal are written on the same card. The signal that obtained will be transform to be data, then the data will be read as code-form by microprocessor. More of that, it will calculate the telephone's charges and make connecting/cut-off telephone's line, which will have some signals inspection, for example, Dial Tone, Busy Tone, Ring Back Tone, Ringing Tone, etc. Also, to detect the number of telephone in order to charge the telephone services which depended on the destination of user and the standard of telephone charge of the Telephone Organization.

สารบัญ

	หน้า	
บทที่ 1	บทนำ	1
บทที่ 2	ทฤษฎี หรือ หลักการ	2
บทที่ 3	การคำนวณและการสร้าง	8
	3.1 การอ่านข้อมูลและบันทึกข้อมูลบนบัตรแม่เหล็ก	8
	3.2 การรับสัญญาณโทรศัพท์แบบหมุนและแบบกดปุ่ม	18
	3.3 วงจรรับหมายเลขโทรศัพท์	23
	3.4 ส่วนไมโครโปรเซสเซอร์	24
	3.5 นาฬิกา	29
	3.6 ส่วนแสดงผล	30
	3.7 โฟลชาล์	31
บทที่ 4	การทดลองและผลการทดลอง	51
บทที่ 5	บทวิจารณ์และสรุป	53
	กิตติกรรมประกาศ	54
	หนังสืออ้างอิง	55

บทที่ 1

บทนำ

ในสภาพปัจจุบัน สถานการณ์จราจรที่ติดขัด งานทุกอย่างต้องแข่งกับเวลา ก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญให้กับการติดต่อสื่อสารด้วยวิธีอื่นๆ เช่น วิทยุสื่อสาร เทเล็กซ์ อิเล็กทรอนิกส์ โทรทัศน์ ฯลฯ จะเห็นว่าโทรทัศน์นั้นเสียค่าใช้จ่ายต่ำที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สุด เนื่องจากจะได้รับการตอบสนองจากผู้รับการติดต่อในทันทีทันใด

ในกรุงเทพฯ โทรทัศน์ส่วนตัวในบางท้องที่ยังขาดแคลนคู่สายโทรทัศน์จำนวนมากและโทรทัศน์ที่สาธารณะทั้งในเขตกรุงเทพฯ และทางไกลก็มีไม่เพียงพอกับความต้องการ ในขณะที่เดียวกันก็มีปัญหาในการเตรียมเหรียญสำหรับหยอดโทรทัศน์ ปัญหานี้จะยิ่งมากในกรณีโทรทางไกล

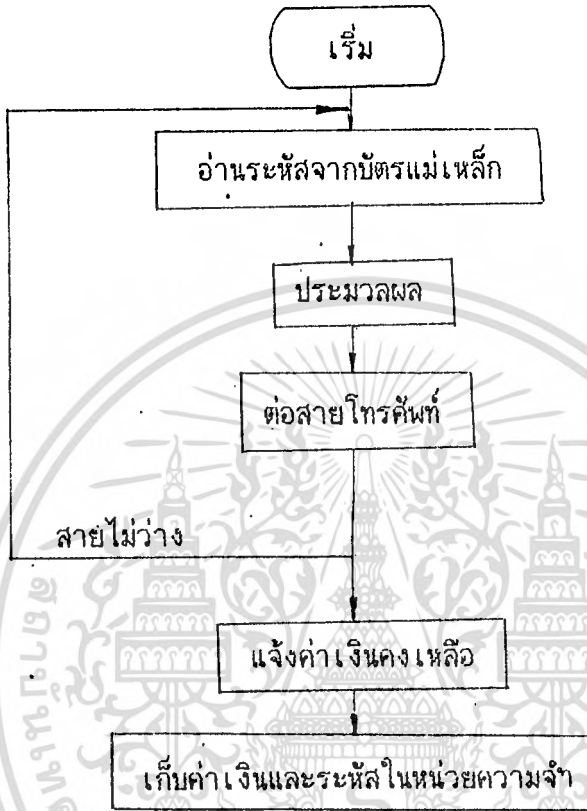
จากสถานเศรษฐกิจทำให้คนต่างจังหวัดเข้ามาทำงาน หรือศึกษาในกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก ที่อยู่อาศัยที่จะรองรับคนเหล่านี้คือหอพักเป็นส่วนใหญ่ และมีความจำเป็นต้องโทรทัศน์ทางไกลกลับบ้าน ตามหอพักตามปกติจะมีโทรทัศน์สาธารณะแบบหยอดเหรียญ 3-5 บาทต่อการโทรแต่ละครั้ง ซึ่งทางเจ้าของหอพักเป็นผู้ซื้อมาติดตั้งเอง แต่โทรทัศน์นี้มีข้อเสียที่ไม่สามารถโทรทางไกลได้ และยังถูกโกงโทรทางไกลได้ง่ายอีกด้วย

ดังนั้นจึงทำให้เกิดความคิดที่ว่าน่าจะมีโทรทัศน์สักเครื่องที่สามารถโทรได้ทั้งในเขต กทม. และต่างจังหวัด โดยเจ้าของสามารถเก็บค่าโทรในแต่ละครั้งจากผู้ใช้บริการได้ทันที ทั้งต้องมีการป้องกันการโทรออกต่างประเทศได้ด้วย เนื่องจากปัจจุบันสามารถต่อต่างประเทศได้เอง และต้องแก้ปัญหาที่ต้องเตรียมเหรียญจำนวนมากในการโทรออกต่างจังหวัดแต่ละครั้ง และนี่คือแรงกระตุ้นให้เกิดโปรเจกต์นี้ขึ้นมาในหัวข้อการประยุกต์ใช้บัตรแม่เหล็กกับเครื่องโทรทัศน์

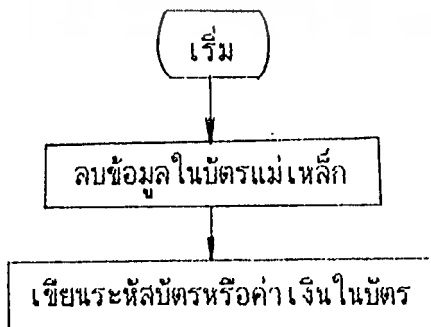
(Magnetic-Code Card For Telephone).

บทที่ 2

ทฤษฎี และ หลักการทำงาน

รูป 2.1 แสดงการทำงานของส่วนการอ่านรหัสและการใช้งานร่วมกับโทรคีย์

รูป 2.2 แสดงการเขียนข้อมูลในบัตร

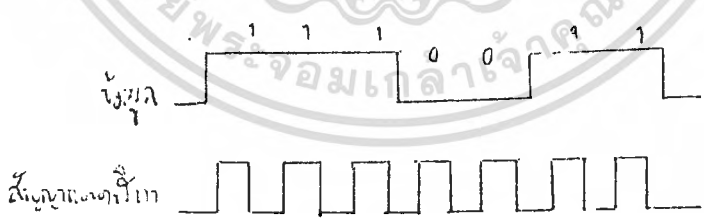
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป 2.1 เมื่ออ่านข้อมูลจากบัตรแม่เหล็กแล้ว จะทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมและ ซีพียู เบอร์ Z 80 ถ้ารหัสถูกต้องจะทำการต่อโทรศัพท์ ในกรณีที่สายไม่ว่างหรือไม่มีคนรับสายก็จะออกจากการทำงาน เมื่อมีคนรับสายก็จะลดค่าของเงินที่มีอยู่ในบัตรตามราคาและเวลาที่กำหนด โดยจะแสดงผลให้ผู้ใช้จ่ายรับทราบ เมื่อผู้ใช้สิ้นสุดการทำงานคือวางหูโทรศัพท์แล้วก็จะเก็บรหัสของบัตรและจำนวนเงินที่เหลือลงในหน่วยความจำของเครื่องเพื่อที่จะใช้ในคราวต่อไป

การเขียนข้อมูลลงในบัตรแสดงในรูป 2.2 การเขียนข้อมูลใช้ในกรณีที่ค่าเงินในบัตรหมดหรือต้องการสร้างบัตรข้อมูลใหม่ ในกรณีที่บัตรเดิมจะทำการอ่านรหัสก่อนและกำหนด จำนวนเงินที่ต้องการลงในหน่วยความจำของเครื่อง ในกรณีที่บัตรใหม่ก็จะเขียนรหัสลงในบัตรและอ่านรหัสในหน่วยความจำ และเขียนจำนวนเงินของบัตรในหน่วยความจำ

การอ่านข้อมูลของบัตรแม่เหล็ก

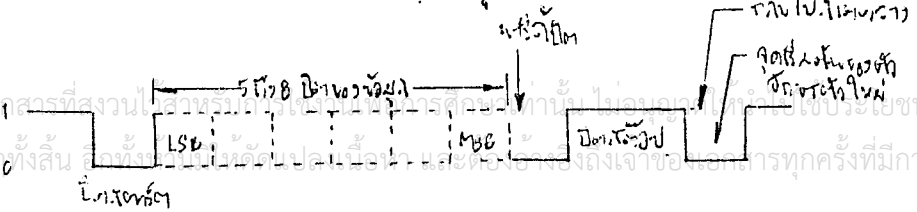
การที่ CPU จะรู้ได้อย่างไรว่า อ่านค่าอะไรในบัตรแม่เหล็ก ในเมื่อสัญญาณที่ส่งมามีแต่รูปพัลส์ (PLUSE) ที่สูง 5 โวลต์ กับ 0 โวลต์ ต้องหาทางแยกให้ได้ว่าตรงไหนควรจะเป็นบิตที่ 1 หรือที่ 2 หรือ 3 .. และจำเป็นจะต้องมีการซิงโครไนซ์ (SYNCRONIZE) หรือบอกกันให้รู้แน่ชัดว่าตรงไหนคือข้อมูล คีย์บอร์ด (KEYBOARD) ก็จะมีสัญญาณอีกตัวหนึ่งที่เรียกว่าสัญญาณนาฬิกา สัญญาณนาฬิกาจะบอกให้ตัวเปลี่ยนข้อมูลจากอนุกรมเป็นแบบขนานแบบซีพียูบอร์ด ได้รู้ว่าตรงนั้นคือบิตที่เท่าไรของข้อมูล ตามรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 แสดงการซิงโครไนซ์ระหว่างข้อมูลกับสัญญาณนาฬิกา

การส่งข้อมูลแบบอะซิงโครนัส (ASYNCRONOUS)

การส่งแบบอะซิงโครนัสนี้ พัฒนามาจากการส่งโทรพิมพ์ในสมัยก่อน ลักษณะของสัญญาณแสดงไว้ในรูปที่ 2.4 เพื่อเพิ่มกลไกในการรับส่งอย่างถูกต้อง สัญญาณอะซิงโครนัสจะประกอบด้วยบิตเริ่มต้นหรือบิตสตาร์ท (START) และบิตสิ้นสุดหรือบิตสตอป (STOP)

รูปที่ 2.4 ฟอรัมตการสื่อสารแบบอะซิงโครนัส

ขณะที่สถานะของการส่งเป็นแบบว่าง (IDLE) คือ ยังไม่มีสัญญาณส่งออกมา จะมีสัญญาณหรือมีแรงดัน (หรือกระแส) ตลอดเวลา เพื่อความแน่ใจว่าฝ่ายรับยังคงติดต่อกับฝ่ายส่ง เมื่อเริ่มจะส่งข้อมูล สัญญาณอะซิงโครนัสจะเป็น ๐ หนึ่งช่วงสัญญาณนาฬิกา บิตนี้เรียกว่า สตาร์ทบิต ตามหลังของสตาร์ทบิตก็จะเป็นข้อมูลสำหรับหนึ่งตัวอักษร ซึ่งอาจจะมีตั้งแต่ 5 บิต จนถึง 8 บิต แต่เราจะใช้ขนาด 5 บิต โดยบิตที่มีค่าน้อยที่สุด (LSB) จะถูกส่งออกมาก่อนไล่ไปจนถึงบิตที่มีค่ามากที่สุด (MSB) ตามหลังข้อมูลก็จะเป็นพาริตีบิต (PARITY BIT) ซึ่งอาจจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ พาริตีบิตทำหน้าที่เป็นตัวตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาณที่ได้รับ พาริตีบิตอาจจะเป็นสัญญาณแบบคู่ (EVEN) หรือแบบคี่ (ODD) หมายความว่าถ้าหากเป็นพาริตีคี่ จำนวนบิตที่เป็น 1 ในช่วงบิตข้อมูลกับบิตพาริตีรวมแล้วจะต้องเป็นจำนวนคู่ เมื่อเขียนข้อมูลจะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลแล้วใส่พาริตีบิตเอง เมื่ออ่านข้อมูล ฝ่ายรับเมื่อรับแล้วจะต้องตรวจสอบดูว่าเป็นจริงดังสถานการณ์ที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

การอ่านข้อมูล

จะแบ่งข้อมูลเป็นส่วนๆดังนี้คือ

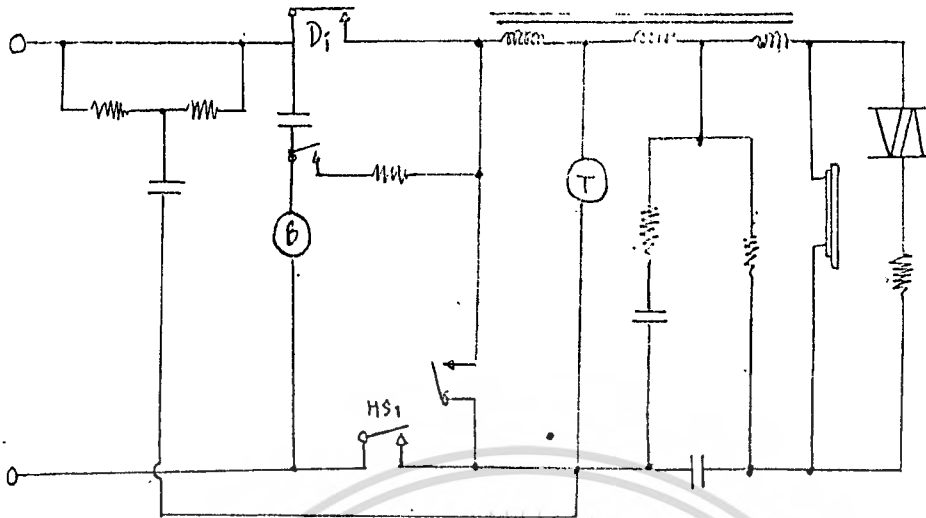
1. ข้อมูลเริ่มต้น เป็นข้อมูลที่จะทำการค้นหาเพื่ออ่านข้อมูลอื่นๆต่อไป เช่น ให้ค้นหาค่า ๐E ก่อน เมื่อพบแล้วก็อ่านค่าต่อไปเป็นข้อมูลที่ใช้งาน
2. ข้อมูลแสดงโหมดการทำงาน แปรโหมดการทำงานเป็นโหมดต่างๆตามการใช้งาน
3. ข้อมูลแบบขนาน (SERIAL No.) ของเครื่อง ใช้เช็คว่าบัตรถูกต้องกับเครื่องหรือไม่
4. ข้อมูลแบบขนานของผู้ใช้ เป็นหมายเลขของผู้ใช้เอง
5. จบการอ่านข้อมูล (END OF TEXT) เป็นการบอกว่าขณะนี้ข้อมูลสิ้นสุดแล้ว

ทฤษฎีโทรศัพท์

1. เครื่องโทรศัพท์แบบหมุน

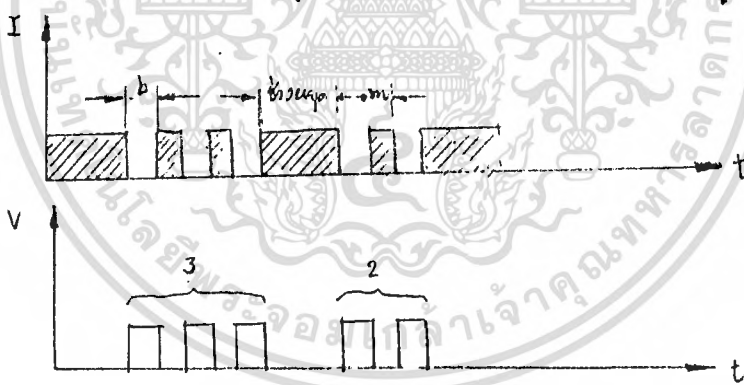
ภายในเครื่องโทรศัพท์แบบหมุนจะประกอบด้วยวงจรถับรูปที่ 2.5 เมื่อวางหู ยุคสวิทช์ (HS 1) จะเปิดวงจรมีไฟตรง 48 โวลต์ ตกคร่อมสายโทรศัพท์และเมื่อยกหู ยุคสวิทช์จะปิดวงจรทำให้ไฟที่ตกคร่อมโทรศัพท์ลดลงเหลือเพียง 6-1๒ โวลต์ กระแสจะไหลผ่านโทรศัพท์และผ่านคอนแทค Di ซึ่งทำหน้าที่ตัดและต่อกระแสไฟตรงที่ส่งมาจากขั้วสาย แล้วจะมีสัญญาณแฉวงกรน (Dial Tone) ส่งมาเพื่อแสดงว่าโทรศัพท์นี้สามารถใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเมื่อเริ่มหมุนหน้าปัทม์ไม่ว่าจะหมุนหมายเลขไหนก็ตาม Di จะทำการต่อวงจรให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านตัวมันมีจำนวนเท่านี้ครั้งหรือเรียกว่า เกิด ดี.ซี.พัลส์ (D.C.Pulse) ส่งไปยังขั้วสาย

รูปที่ 2.5 แสดงวงจรภายในเครื่องรับโทรศัพท์แบบหมุน

จำนวนเท่านั้นพัลส์ อุปกรณ์ภายในชุดสายก็จะทำการต่อไปยังคู่สายโทรศัพท์หมายเลขที่ต้องการ ความเร็วของพัลส์ (pulse speed) หมายถึงจำนวนครั้งของคอนแทก ตัดหรือต่อตามกำหนดมาตรฐานในหนึ่งวินาที อัตราส่วนที่ใช้เป็นมาตรฐานคือ 2:1 (เวลาตัด 2 ต่อ 1) จะเห็นได้ดังรูป 2.6

รูปที่ 2.6 แสดงอัตราส่วนของการตัดและต่อ

2. เครื่องโทรศัพท์แบบกดปุ่ม

การกดปุ่มจะส่งสัญญาณความถี่ออกไปเรียกว่าสัญญาณความถี่ผสม (Multi-Frequency) ระบบสัญญาณที่ใช้กับเครื่องโทรศัพท์ชนิดนี้จะมีค่าที่ต่างกัน 8 ความถี่ ซึ่งอยู่ในระดับของคลื่นเสียงหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ระบบ 4x4 การกดปุ่มใดปุ่มหนึ่งนั้นสัญญาณจะถูกส่งออกไปพร้อมๆ กัน 2 ความถี่ (จากกลุ่มความถี่ต่ำ 1 ความถี่ และกลุ่มความถี่สูง 1 ความถี่)

3. ชนิดของสัญญาณที่ใช้ในวงจรโทรศัพท์

3.1 สัญญาณว่างหรือสัญญาณแมวกวน คือสัญญาณที่แสดงว่าโทรศัพท์พร้อมที่จะใช้งาน จะเอกสเป็นเสียงดังยาวติดต่อกันไป มีความถี่ประมาณ 400 Hz นั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณี 3.2 สัญญาณไม่ว่าง (Busy Tone) คือ เมื่อหมุนหมายเลขเสร็จแล้วทางปลายสายไม่ว่างจะ

ได้ยินเสียงสัญญาณนี้ เป็นสัญญาณที่มีความถี่ 400 Hz ดัง 0.5 วินาที หยุด 0.5 วินาที

3.3 สัญญาณเรียกกลับ (Ring Back Tone) เมื่อหมุนหมายเลขแล้วถ้าทางปลายสายว่าง ผู้เรียกจะได้ยินเสียงสัญญาณนี้ เป็นสัญญาณที่มีความถี่ 400 Hz ดัง 1 วินาที หยุด 2 วินาที

3.4 สัญญาณเรียก (Ringing Tone) เมื่อมีการเรียกจากปลายทางอื่นเข้ามา ทางชุมสายจะส่งสัญญาณนี้มาเพื่อให้วงจรกระดิ่งทำงาน เป็นสัญญาณที่มีความถี่ประมาณ 25 Hz ดัง 1 วินาที หยุด 2 วินาที

ไมโครโปรเซสเซอร์

ใช้ซีพียูเบอร์ Z 80 และ พอร์ตรับ-ส่ง เบอร์ 8255 หน่วยความจำ (EPROM) เบอร์ 2764 หน่วยความจำ (RAM) เบอร์ 6264

รายละเอียดของขา Z80 ที่ใช้ในวงจร

A0-A15 บัสแอดเดรส (ADDRESS BUS) เป็นขาสัญญาณเอาต์พุตแบบไตรสเทต (TRI-STATE) ใช้บ่งบอกตำแหน่งหน่วยความจำได้ถึง $(2)^{16}=65536$ ตำแหน่ง A0-A7 จะแสดงตำแหน่งของพอร์ตที่ Z80 ต้องการติดต่อกับ นอกจากนี้ขา A0-A6 จะให้ค่ารีเฟรชแอดเดรสออกขณะที่ Z80 ให้สัญญาณรีเฟรช

D0-D7 บัสข้อมูล (DATA BUS) เป็นขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุตไตรสเทต แบบสองทิศทางซึ่งเป็นทางผ่านของข้อมูลระหว่าง Z80 กับหน่วยความจำและอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต

\overline{MREQ} (MEMORY REQUEST) เป็นสายเอาต์พุตแบบไตรสเทต แอคทีฟที่ลอจิก "0" เพื่อเป็นการบ่งบอกว่า Z80 กำลังกระทำการติดต่อกับหน่วยความจำ

\overline{IORQ} (INPUT/OUTPUT REQUEST) เป็นสายเอาต์พุตแบบไตรสเทต จะแอคทีฟที่ลอจิก "0" เพื่อเป็นการบ่งบอกว่า Z80 กำลังทำการติดต่อกับอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต และเมื่อ \overline{IORQ} และ $\overline{M1}$ แอคทีฟทั้งคู่จะเป็นการบ่งบอกการตอบรับการอินเทอร์รัพท์ (INTERRUPT ACKNOWLEDGE).

\overline{RD} การอ่านหน่วยความจำ (MEMORY READ) เป็นขาเอาต์พุตไตรสเทต จะแอคทีฟที่ลอจิก "0" เมื่อ Z80 ต้องการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำหรืออุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต และ Z80 จะรับข้อมูลจากบัสข้อมูลเข้าไปเมื่อสัญญาณนี้เปลี่ยนระดับลอจิกจาก "0" เป็น "1".

\overline{WR} การเขียนหน่วยความจำ (MEMORY WRITE) เป็นขาข้อมูลแบบไตรสเทต จะแอคทีฟที่ลอจิก "0" เมื่อ Z80 ต้องการส่งข้อมูลออกไปให้หน่วยความจำหรืออุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต

\overline{INT} การอินเทอร์รัพท์ (INTERRUPT REQUEST) เป็นขาอินพุตแอคทีฟที่ลอจิก "0" Z80 จะตรวจสอบระดับสัญญาณที่ขาอินพุตการสิ้นสุดของรอบของคำสั่ง (INSTRUCTION CYCLE (LAST STATE))

NMI นอนแมสเคเบิลอินเทอร์รัพท์ (NON MASKABLE INTERRUPT) เป็นขาอินพุทแอกทีฟที่ลอจิก "๑" สัญญาณนอนแมสเคเบิลอินเทอร์รัพท์ เป็นสัญญาณที่มีระดับความสำคัญในการขออินเทอร์รัพท์สูงกว่าสัญญาณอินเทอร์รัพท์ Z80 จะตอบรับการอินเทอร์รัพท์ชนิดนี้เสมอโดยที่เราไม่สามารถลบล้างสัญญาณได้ด้วยซอฟต์แวร์

RESET การรีเซท (Reset) เป็นขาอินพุทแอกทีฟที่ลอจิก "๑" สัญญาณนี้จะทำการ รีเซ็ตอินเทอร์รัพท์ฟลิปฟลอป (INTERRUPT FLIP-FLOP) และเซ็ทค่าในโปรแกรมเคาน์เตอร์ (PROGRAM COUNTER) ให้เป็น ๐๑๐๑H และในสภาวะการรีเซ็ตนี้ บัสแอดเดรสและบัสข้อมูลจะอยู่ในสภาวะอิมพีแดนซ์สูง และสัญญาณควบคุมต่างๆจะอยู่ในสภาวะไม่แอกทีฟ

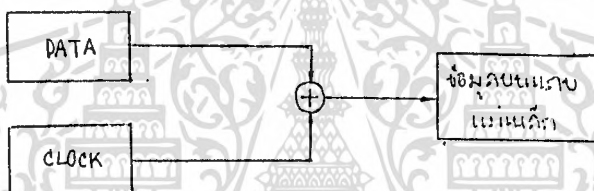
บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

3.1 การอ่านข้อมูลและบันทึกข้อมูลบนบัตรแม่เหล็ก

การอ่านรหัส

เนื่องจากการบันทึกสัญญาณของหัวเทปบนแถบแม่เหล็ก มีคุณลักษณะ เป็นวงจรมแม่เหล็ก ไม่สามารถรักษาค่าข้อมูลที่ต้องการบันทึกได้ ดังนั้นจึงเขียนข้อมูลใหม่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นแคบๆ และเขียนสัญญาณนาฬิกา (clock) ที่ใช้ในการอ่านลงในแถบแม่เหล็กด้วยกัน โดยให้คลื่นของข้อมูลบันทึกด้วยแรงดันที่สูงกว่า ส่วนสัญญาณนาฬิกา จะบันทึกด้วยแรงดันที่ต่ำกว่า โดยเขียนเป็นแผนภาพ (Block Diagram) ตามรูป 3.1.1

รูป 3.1.1 แผนภาพแสดงส่วนบันทึกข้อมูล

และกราฟรูป 3.1.2 แทนข้อมูล (DATA) และสัญญาณนาฬิกา รูป 3.1.3 แทนข้อมูลในแถบแม่เหล็ก การแปลงข้อมูลไปเป็นข้อมูลที่บันทึกลงบนแถบแม่เหล็ก จะเปลี่ยนจากเลขฐาน 16 เป็นเลขฐาน 2 ค่าจากเลขฐาน 2 เมื่อมีค่าเป็น 1 จะสร้างพัลส์ 1 ลูกที่ส่วนข้อมูล แต่เมื่อเป็น 0 จะไม่สร้างพัลส์ ออกมา โดยกำหนดให้เลขฐาน 16 ที่ใช้เป็นเลข 2 หลักโดยที่หลักหน้ามีค่า เป็น 0 หรือ 1 เท่านั้น และเลขฐาน 2 ที่ได้จากเลขฐาน 16 นี้จะมีเพียง 5 หลัก แต่ถ้ามีค่า 1 ติดกัน จะมีข้อมูล เฉพาะค่าแรกและค่าสุดท้าย เช่น ค่า ๒E มีเลขฐาน 2 เท่ากับ ๐111๐ จะได้ สัญญาณดังรูป 3.1.4

DATA

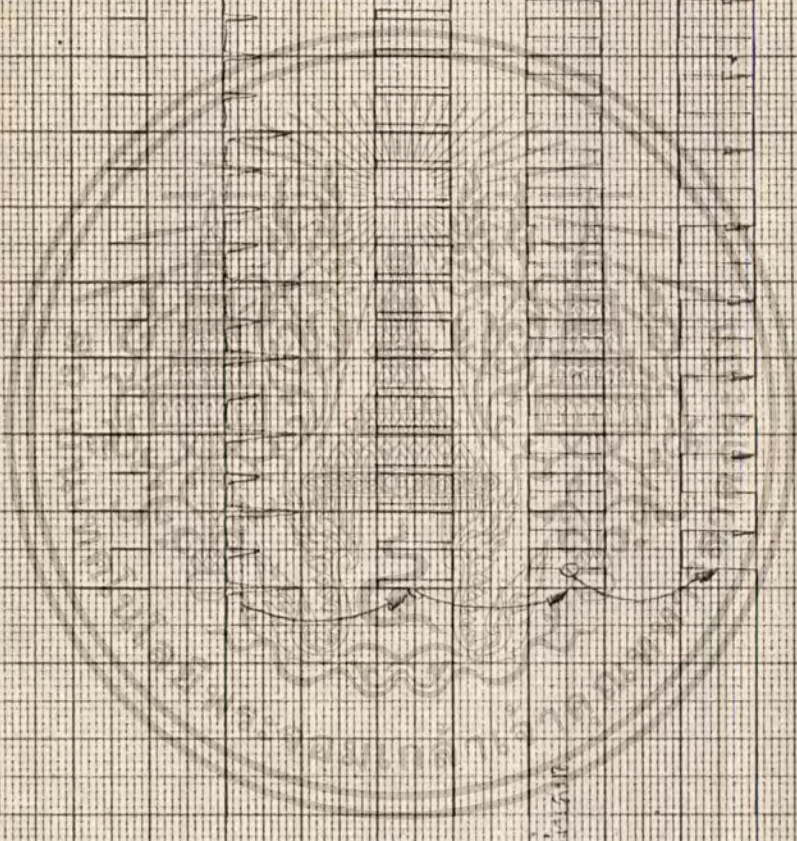
สัญญาณ XEITE สัญจร

สัญญาณ XEITE สัญจร

สัญญาณ XEITE สัญจร

สัญญาณ XEITE สัญจร

สัญญาณ XEITE สัญจร

รูป. 3.25. สัญจรของวงจร DETECT สัญจรของ XEITE สัญจร

DATA

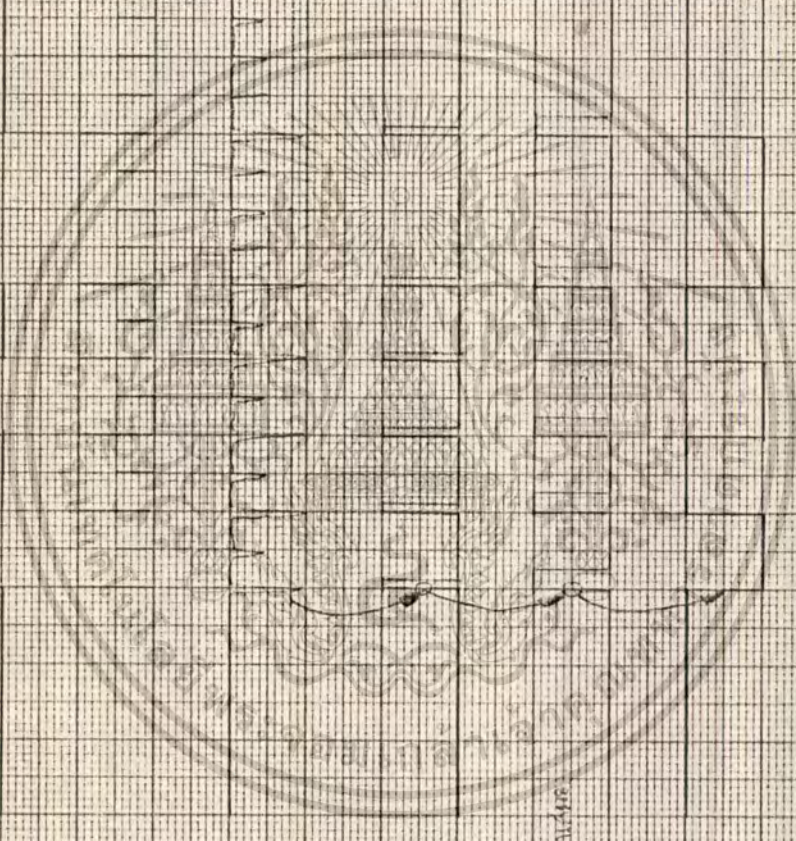
ลักษณะที่พบใน DATA

ลักษณะที่พบใน DATA

ลักษณะที่พบใน DATA

ลักษณะที่พบใน DATA

ลักษณะที่พบใน DATA

ลักษณะที่พบใน DATA

DATA

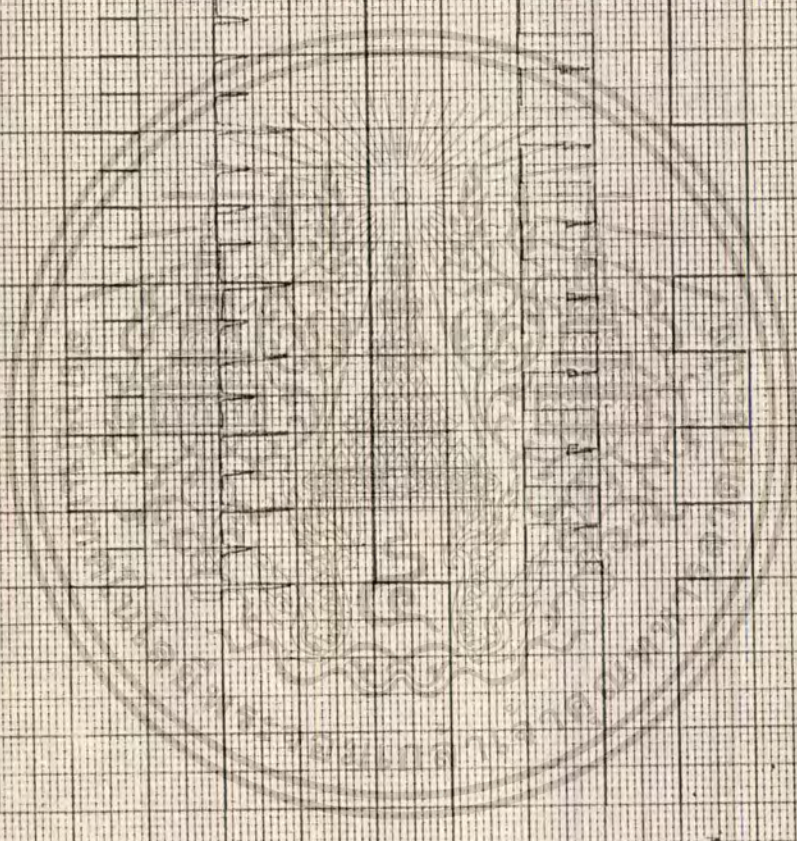
สัญญาณ WRITE 20MHz

สัญญาณที่หัวเครื่องอ่าน

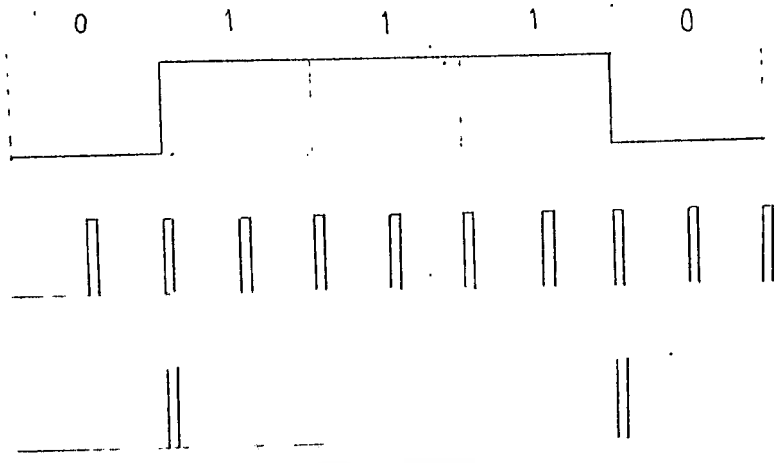
สัญญาณที่หัวเครื่องเขียน

สัญญาณ CLOCK 2.5M

สัญญาณ DATA ที่ได้ออกที่ 2.5M

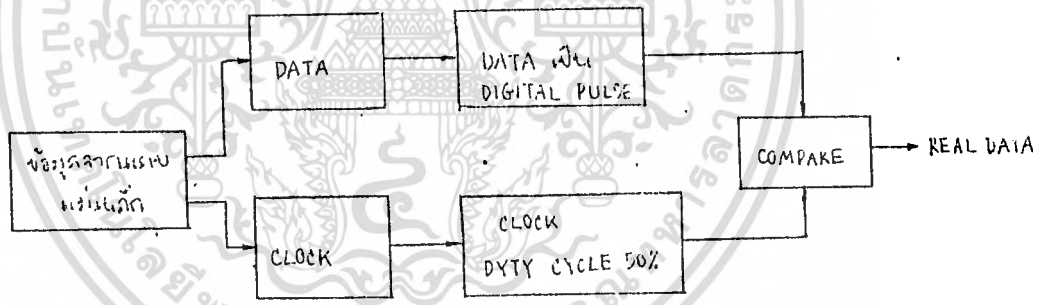

รูปที่ 3.3 สัญญาณที่เขียนโดยอุปกรณ์ WRITE และที่อ่านที่ DETECTOR.

รูป 3.1.4

การอ่านข้อมูลเมื่ออ่านค่าจากแถบแม่เหล็กจะแยกแยะระหว่างข้อมูล กับ สัญญาณนาฬิกา ทั้ง ข้อมูล และสัญญาณนาฬิกา จะถูกแปลงค่ากลับเป็นข้อมูลแบบดิจิตอล โดยที่สัญญาณนาฬิกาจะเป็นแบบ คาบเวลา (Duty Cycle) 50% เมื่อนำข้อมูล มาเปรียบเทียบกับสัญญาณนาฬิกา ขาลงจะเป็น 1 เมื่อ สัญญาณนาฬิกา ขาลงและข้อมูล เป็น +5 V จะเป็น 0 เมื่อสัญญาณนาฬิกา ขาลงและข้อมูล เป็น 0 V โดยมีแผนภาพ ตามรูป 3.1.5

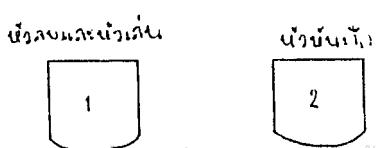
รูป 3.1.5

การหาข้อมูล เราจะมือนค่าเริ่มต้นค่าหนึ่ง เช่น ๐B เมื่ออ่านพบค่านี้จึงจะเก็บข้อมูลของค่า ที่อ่านได้ และแสดงผลในหน่วยแสดงผลต่างๆ

หัวข้อ

หัวข้อ ที่ใช้ในการบันทึกลงในแถบแม่เหล็ก เป็นแบบซิงโครนัสเสียงเดียว

(single-track tape) มีการใช้งานดังรูป 2.6

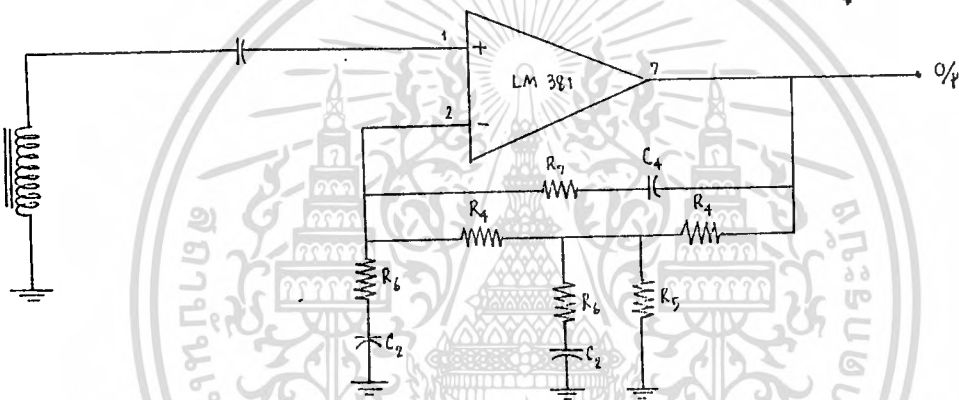

รูป 3.1.6

เมื่อต้องการใช้หัวเสาในการอ่านข้อมูลจากบัตรวางจรรยาวิธี (RELAY) จะต่อหัวเสา (1) เข้ากับปริแอมป์ ทำการอ่านค่าจากบัตร ส่วนหัวบันทึก (2) จะไม่ทำงาน เมื่อต้องการเขียนข้อมูลลงบนบัตรวิธี จะตัดวางจรรยาวิธีของปริแอมป์ ออกและป้อนแรงดันค่าหนึ่งเข้าไปทำให้หัวเทป (1) เสมือนเป็นแม่เหล็กให้ค่าที่เป็น ๐ กับแถบแม่เหล็กทำการลบข้อมูลออก ส่วนหัวบันทึก (2) จะทำการบันทึกค่าตามข้อมูลที่ส่งมาจากโปรแกรม

ปริแอมป์

วางจรรยาวิธีใช้มาตรฐานของ NAB (National Association of Broadcasters) ใช้ IC เบอร์ LM 381 ซึ่งมีวงจรดังรูป 3.1.7

รูป 3.1.7 วงจร Two-Pole Fast Turn On NAB Preamp.

เป็นวงจรเปิดอย่างรวดเร็ว (Fast Turn-On) ให้ความดังถึง 120 dB กระแสดีซี จะถูกปรับแต่งโดย R4/R5

สำหรับแบบอินพุตเดียว

$$R5 = V_E / 50 I_F$$

$$= 0.6 / 50 * 10^{-4}$$

$$= 120 \Omega \text{ เป็นค่ามากที่สุด}$$

ความถี่ที่ f1 จะปรากฏเมื่อ X_{C4} เท่ากับอิมพีแดนซ์รวมของ R4, R6, C2

$$C4 = \frac{1}{2 f1 R6 ((R4 + R6 / R6)^2 - 1)}$$

เวลา Turn-On

$$t_{on} = -2\sqrt{R4 C2} \ln(1 - 2.4 / V_{CC})$$

ใช้ $V_{CC} = 12 \text{ V}$, $f1 = 50 \text{ Hz}$, $f2 = 1000 \text{ Hz}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= 480 \Omega \quad (\text{ใช้ค่า } 470 \Omega)$$

จาก NAB 51 dB. หรือ 355 V/V เป็นอัตราขยาย (Gain) เมื่อ f2

$$(R7+R6)/R6 = 355$$

$$C4 = \frac{1}{2\pi f 2R7} = \frac{1}{2\pi * 1000 * R7}$$

$$C4 = \frac{1}{2\pi f 1R0(((R4+R6)/R6)^2 - 1)}$$

$$= \frac{1}{2\pi * 50 * R6(((R4+R6)/R6)^2 - 1)}$$

$$R6 = \frac{R4(f1 + f1^2 + f1f2(\text{Ref. Gain}))}{f2(\text{Ref. Gain})}$$

$$= \frac{480(50 + 50^2 + 50 * 1000 * 355)}{1000 * 355}$$

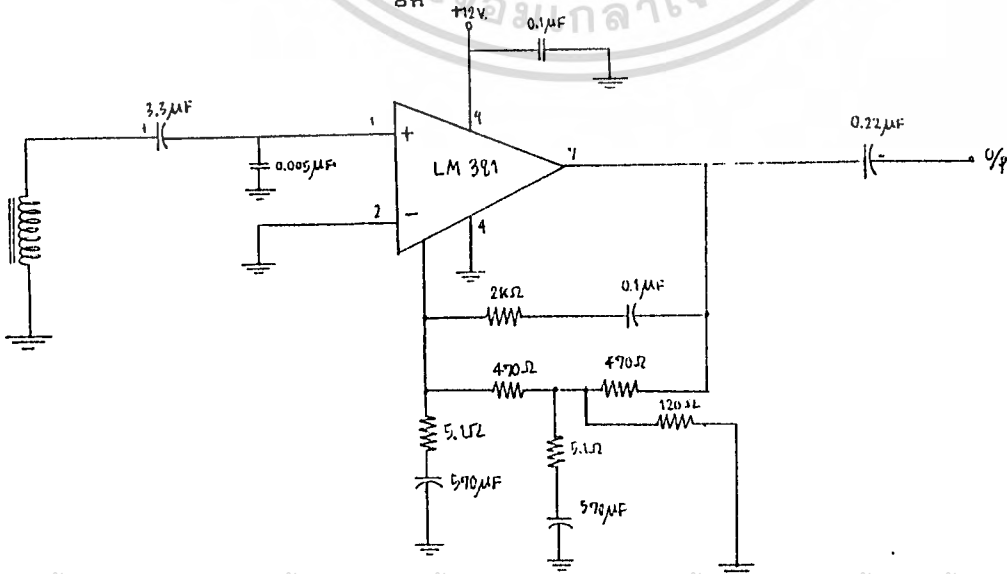
$$= 5.76 \Omega \quad (\text{ใช้ค่า } 5.1 \Omega)$$

$$R7 = 2034.04 \Omega \quad (\text{ใช้ค่า } 2K\Omega)$$

$$C4 = 0.08 \mu F \quad (\text{ใช้ค่า } 0.1 \mu F)$$

$$C2 = 550 \mu F \quad (\text{ใช้ค่า } 570 \mu F)$$

$$t_{on} = 0.229 \text{ Sec.}$$

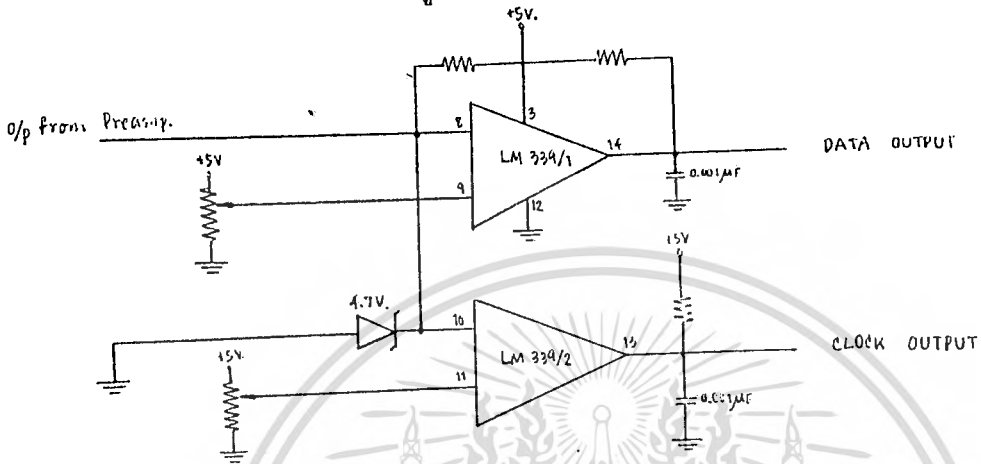

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.1.8 วงจรใช้งานที่สมบูรณ์

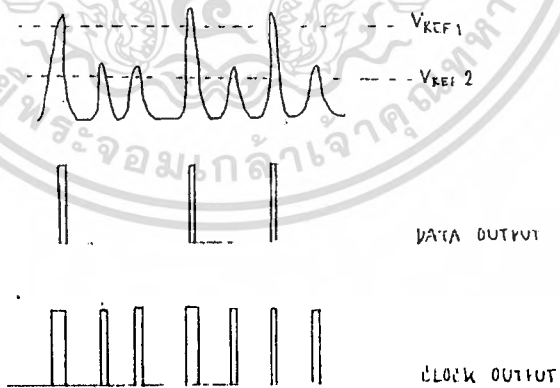
วงจรเปรียบเทียบ (COMPARATOR)

เป็นวงจรที่เปลี่ยนจากสัญญาณแอนาลอก เป็นสัญญาณแบบดิจิทัล ใช้ ตัวต้านทานปรับค่าที่
ขาบวกของวงจรเปรียบเทียบ ตามรูป 3.1.9

รูป 3.1.9 วงจรเปรียบเทียบ

เมื่อปรับโวลเตจอ้างอิง โดยตัวต้านทานปรับค่าโดยให้ วงจรเปรียบเทียบ ตัวที่ 1 ตัดค่า
ของข้อมูล และ วงจรเปรียบเทียบ ตัวที่ 2 ตัดค่าของสัญญาณนาฬิกา ตามรูป 3.1.10

รูป 3.1.10 แสดงการทำงานของวงจรเปรียบเทียบ

เนื่องจากค่าที่ได้จากปริมาตร เป็นแอนาลอก มีทั้งส่วนบวกและลบ เพื่อง่ายแก่การทดลอง
จึงตัดส่วนบวกด้วยซีเนอร์ไดโอด (ZENER) 4.7 V.ออกไป ใช้ส่วนที่เป็นค่าลบในการเปรียบเทียบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ไมโนสเทเบิลหน่วยเวลาพัลส์ จากวงจรเปรียบเทียบและสร้างช่วงการอ่านมีตร

เนื่องจากค่าที่ได้จากวงจรเปรียบเทียบ ในบางส่วนมีความถี่สูงกว่าที่ไอซีเบอร์ 74LS74 สามารถทำงานได้ ดังนั้นจึงใช้ 74LS123 ขยายความกว้างของพัลส์ ที่ได้จากวงจรเปรียบเทียบ เพื่อที่ทุกพัลส์ จะมีความกว้างเท่ากันและไอซี 74LS74 สามารถทำงานได้

การทำงาน ใช้ช่วงขาขึ้นของสัญญาณจากวงจรเปรียบเทียบ ทริกให้ไอซี 74LS123 ทำงาน สร้างพัลส์ขนาดคงที่ทั้งข้อมูล และสัญญาณนาฬิกา

ส่วนสัญญาณช่วงอ่านบัตรก็ใช้สัญญาณนาฬิกาจากวงจรเปรียบเทียบ ทริกให้ไอซี 74LS123 ทำงานโดยที่พัลส์ ที่เกิดขึ้นจะนานกว่าเวลาที่ใช้รูดบัตรเล็กน้อย โดยใช้ค่าความต้านทาน = 22 กิโลโอห์ม และคาปาซิเตอร์ = 47 ไมโครฟารัด

การแปลงข้อมูลและสัญญาณนาฬิกาเป็นแบบที่ต้องการ

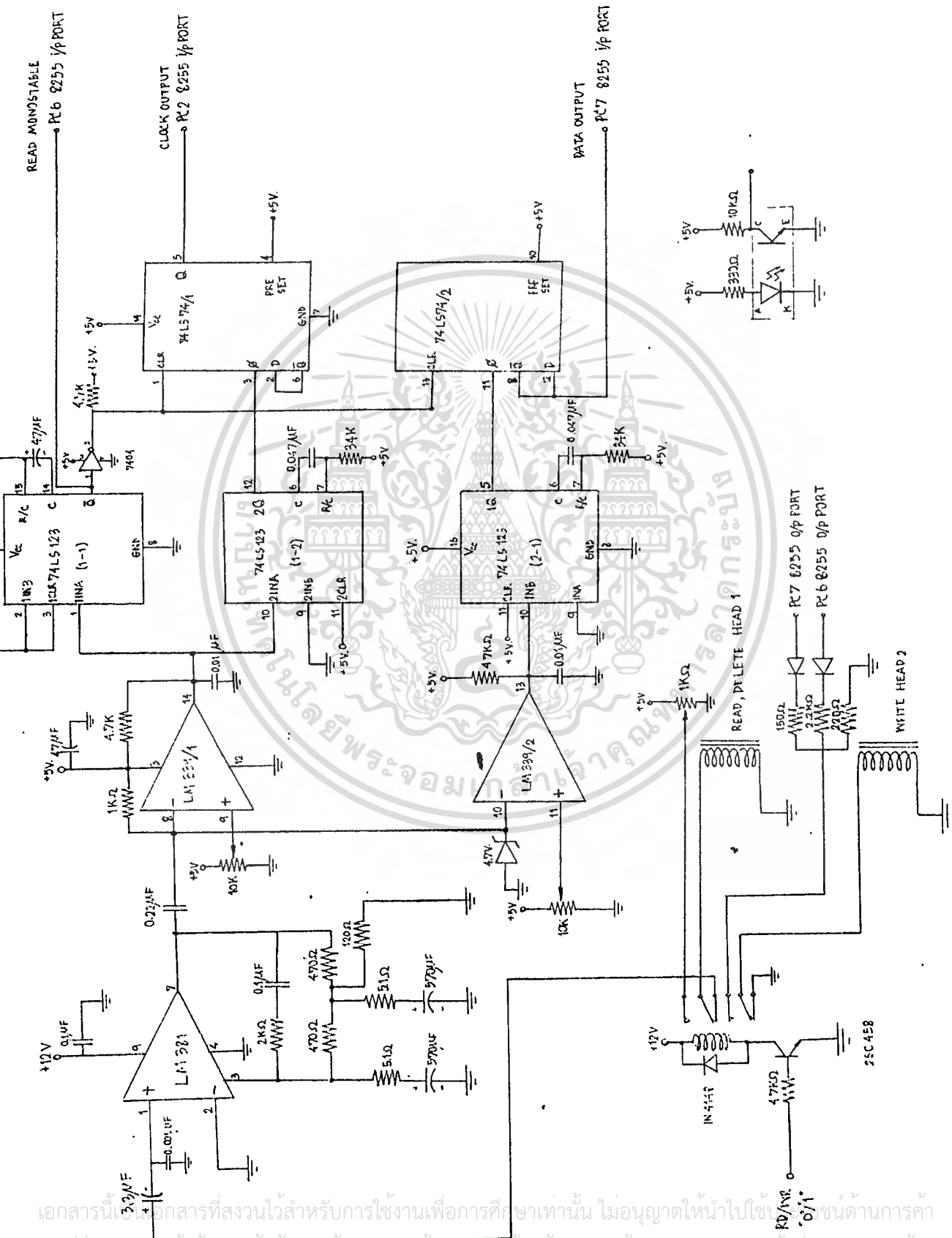
ค่าที่ได้จากไมโนสเทเบิล จะเป็นพัลส์เล็กมีช่วง +5 V ลื่นๆเมื่อเปลี่ยนเป็นข้อมูลแบบดิจิทัล จะใช้ ดี-ฟลิปฟลอป (D-FLIP FLOP) ไอซี 74LS74 สร้างโดยถ้ามีสัญญาณช่วงขา ขึ้นจะทำการเปลี่ยนสถานะ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลแบบดิจิทัลตลอดตามต้องการ และ สัญญาณนาฬิกา จะมีความถี่ลดลงครึ่งหนึ่ง เมื่อได้สัญญาณแล้วจึงใช้โปรแกรมเปรียบเทียบ ระหว่าง ข้อมูลและสัญญาณนาฬิกา เป็นค่ารหัสเพื่อนำไปใช้

การเขียนรหัสและลบรหัส

เมื่อต้องการเขียนข้อมูลลงบนแถบแม่เหล็ก จะใช้สัญญาณทริกกรีเลย์ ให้ทำการตัดวงจรหัวอ่านออกโดยการเปลี่ยนหัวอ่านเป็นหัวลบซึ่งปรับค่าความแรงในการลบได้ที่ตัวต้านทานปรับค่า และ หัวบันทึกข้อมูลจะมีเอาต์พุตพอร์ท 2 พอร์ท บิตแรกดัน 2 ค่า คือข้อมูล และสัญญาณนาฬิกา เข้าสู่ หัวบันทึกซึ่งจะทำการบันทึกข้อมูลเมื่อออปโตสวิตช์ (OPTO SWITCH) ถูกบัตรบังแสง

วงจรรวมของส่วนการอ่านรหัสและการเขียนรหัสรวมทั้งการแปลงสัญญาณ แสดงได้ในรูป

3.1.11

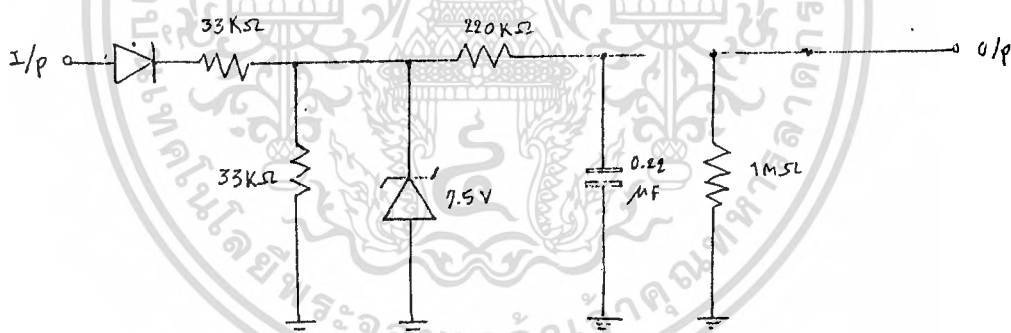
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
 ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเด็ดขาดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 วงจรโทรศัพท์แบบหมุนและกด

ส่วนสร้างสัญญาณโทรศัพท์แบบหมุน

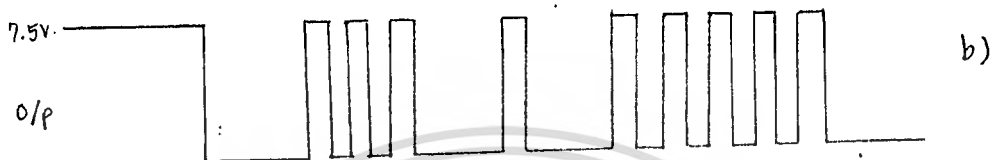
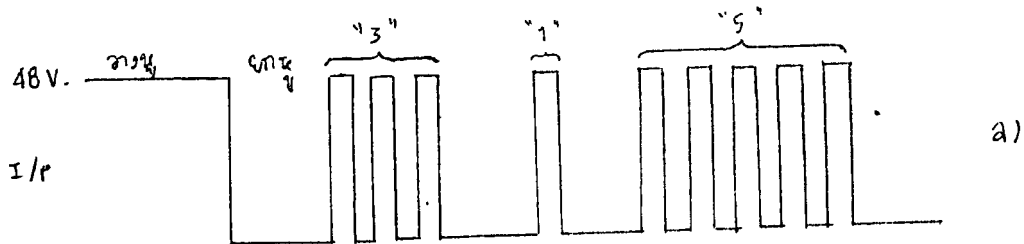
จากลักษณะของสัญญาณโทรศัพท์แบบหมุน สัญญาณที่ยอมให้เข้ามาสู่วงจรภาคนี้คือ สัญญาณวางหู-ยกหู และสัญญาณการหมุนหมายเลข ส่วนสัญญาณอื่นๆ เช่น สัญญาณให้หมุน (DIAL TONE), สัญญาณไม่ว่าง (BUSY TONE), สัญญาณเรียกกลับ (RING BACK TONE) และ สัญญาณเรียก (RINGING TONE) จะไม่ยอมให้เข้ามาสู่เครื่องหรือถ้าเข้ามาก็ไม่มีผลต่อการทำงานของวงจร

ปกติขณะวางหูจะมีไฟตรงที่คู่สายประมาณ -48 โวลต์ แต่ถ้าทางปลายทางทำการยกหูเมื่อเราโทรศัพท์ติด ไฟตรงที่คู่สายจะกลับขั้วทันทีเป็น 48 โวลต์ ดังนั้นในวงจรส่วนแรกจึงต้องมี DIODE ต่อไว้เพื่อกันไม่ให้ไฟ 48 โวลต์เข้ามาสู่วงจรของเรา และส่วนต่อมาของวงจรจะเป็นส่วนที่ทำการตรวจจับสัญญาณวางหู-ยกหู และสัญญาณการหมุนหมายเลข และทำการปรับระดับแรงดันไฟฟ้าให้เหมาะสมที่จะเป็นอินพุทของวงจรซึ่งใช้ไอซี ซีโมส ซึ่งมีไฟเลี้ยงประมาณ 9 โวลต์ วงจรดังกล่าวได้แสดงไว้ในรูปที่ 3.2.1

รูปที่ 3.2.1 แสดงวงจร detect สัญญาณ

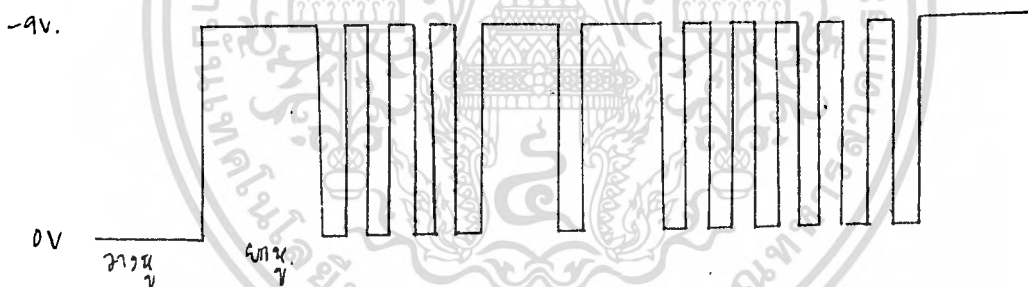
เนื่องจากสัญญาณ DIAL TONE, BUSY TONE และ RING BACK TONE มีระดับแรงดันต่ำ เมื่อผ่านวงจรในรูปที่ 3.2.1 เอาท์พุทที่ออกมาจะมีค่าน้อยจนไม่มีผลต่อวงจรในภาคต่อๆ ไปเลย ดังนั้นเอาท์พุทของวงจรรูปที่ 3.2.1 จะเป็นเพียงพัลส์ที่มีขนาดประมาณ 7.5 โวลต์ ดังรูปที่ 3.2.2

รูปที่ 3.2.2 แสดงลักษณะของสัญญาณแอินพุทและเอาต์พุทของวงจรรูปที่ 3.2.1

a) แสดงอินพุทของวงจร b) แสดงเอาต์พุทของวงจร

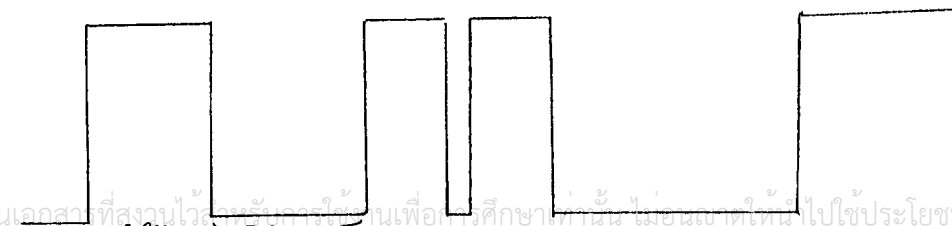
สัญญาณ A นั้นคือสัญญาณที่บอกว่าเป็นสัญญาณแทนหมายเลขอะไรนั้น อาจสร้างขึ้น โดยเพียงแต่ใส่สัญญาณรูปที่ 3.2.2 b) มาผ่านไอซีอินเวอร์เตอร์เท่านั้น สัญญาณ A ที่ได้นี้ แสดงในรูปที่ 3.2.3

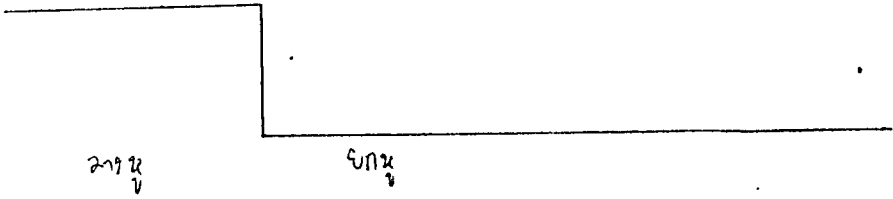
รูปที่ 3.2.3 แสดงลักษณะของสัญญาณ A ขณะยกหู วางหู และหมนหมายเลข

สัญญาณ B เป็นสัญญาณที่บอกจำนวนหมายเลข เมื่อมีหมายเลขหนึ่งหมายเลขก็จะ มีพัลส์หนึ่งพัลส์ ดังแสดงในรูปที่ 3.4

สัญญาณ C เป็นสัญญาณแสดงการวางหู ยกหู เช่น ถ้าขณะวางหูเราให้สัญญาณเป็น "1" (หรือ "0") แล้ว ขณะยกหูสัญญาณจะต้องเป็น "0" (หรือ "1") และขณะหมน หมายเลขและพูด อิทธิพลของสิ่งเหล่านี้จะต้องไม่มีผลต่อสัญญาณ C เลย ในที่นี้เราให้ขณะวางหู สัญญาณเป็น "1" ซึ่งมีลักษณะดังรูปที่ 3.2.5

รูปที่ 3.2.4 แสดงลักษณะของสัญญาณ B ต่อ ขณะวางหู ยกหู และหมนหมายเลข

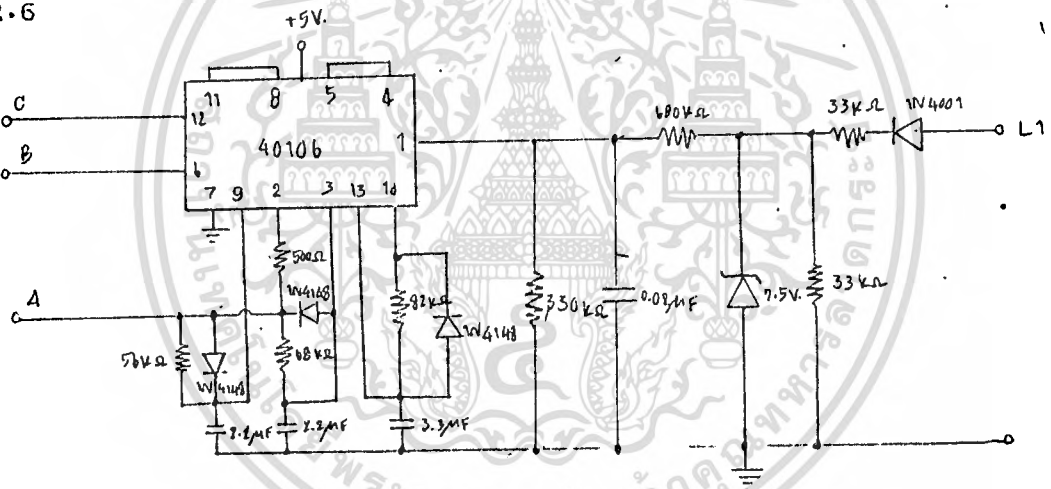

รูปที่ 3.2.5 แสดงลักษณะของสัญญาณ C ขณะวางหู ยกหู

วงจรสร้างสัญญาณที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นจะนำเอาสัญญาณรูปที่ 3.2.2 b) เป็นอินพุต โดยมีเอาต์พุตของวงจร คือ สัญญาณ A, B และ C ออกมา เอาต์พุตของวงจрдังกล่าวนี้ จะนำไปใช้ประโยชน์ ดังจะได้กล่าวต่อไป

จากสัญญาณ A, B และ C ที่ได้ นั้น จะนำมาผ่านวงจรโทรศัพท์แบบหมุน ดังรูปที่

3.2.6

รูปที่ 3.2.6 แสดงวงจรโทรศัพท์แบบหมุน

ส่วนสร้างสัญญาณ โทรศัพท์แบบกดปุ่ม

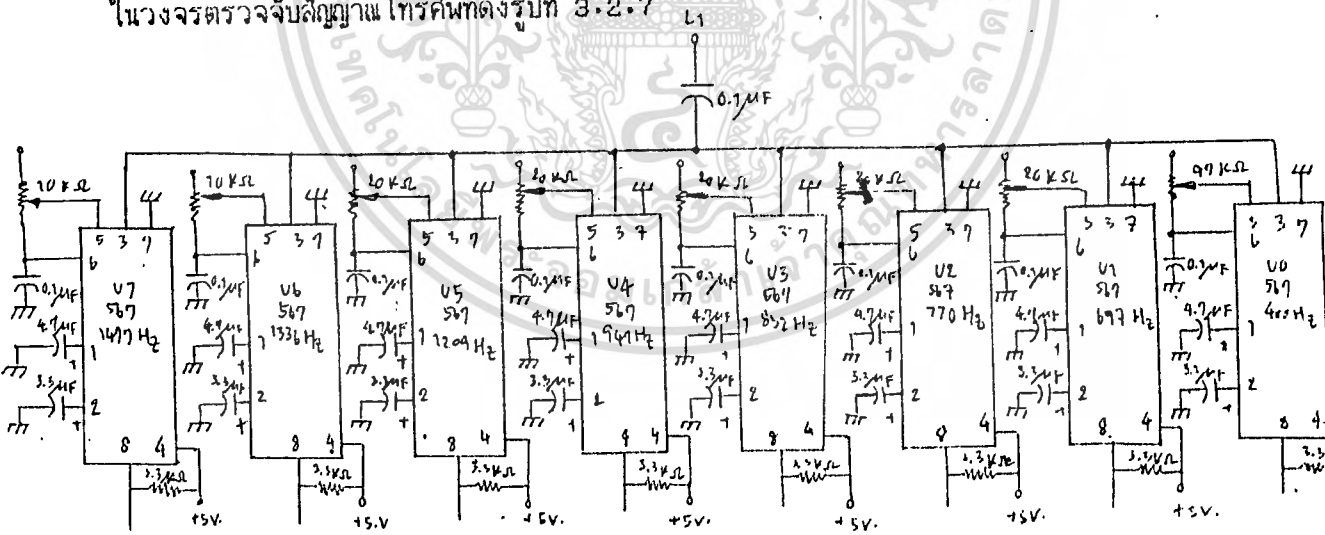
ระบบสัญญาณที่ใช้กับเครื่องโทรศัพท์ชนิดนี้ จะมีความถี่แตกต่างกัน 8 ความถี่ซึ่งอยู่ในระดับของคลื่นเสียงหรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ระบบ 4 X 4 การกดปุ่มมีได้ปุ่มหนึ่งเป็นสัญญาณจะถูกส่งออกไปพร้อมกัน 2 ความถี่ (จากกลุ่มความถี่ต่ำหนึ่งความถี่ และกลุ่มความถี่สูงหนึ่งความถี่) ดังในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 Touch-Tone Frequencies

LOW TONE GROUP (Hz)	HIGH TONE GROUP		
	1209 Hz	1336 Hz	1477 Hz
697	1	2	3
770	4	5	6
852	7	8	9
941	*	0	#

ในการกดหมายเลขแต่ละหมายเลขใน โทรศัพท์แบบกดปุ่มจะให้สัญญาณออกมา ในลักษณะความถี่ผสม สัญญาณนี้จะต้องมีตัวตรวจจับและแปลงสัญญาณ เพื่อให้การกดแต่ละครั้งออกมาเป็นพัลส์ การตรวจจับและแปลงสัญญาณจะใช้ไอซีเบอร์ 567 ทำหน้าที่เป็นโทเนดีโคเดอร์ (Tone Decoder) ของหมายเลขแต่ละตัว

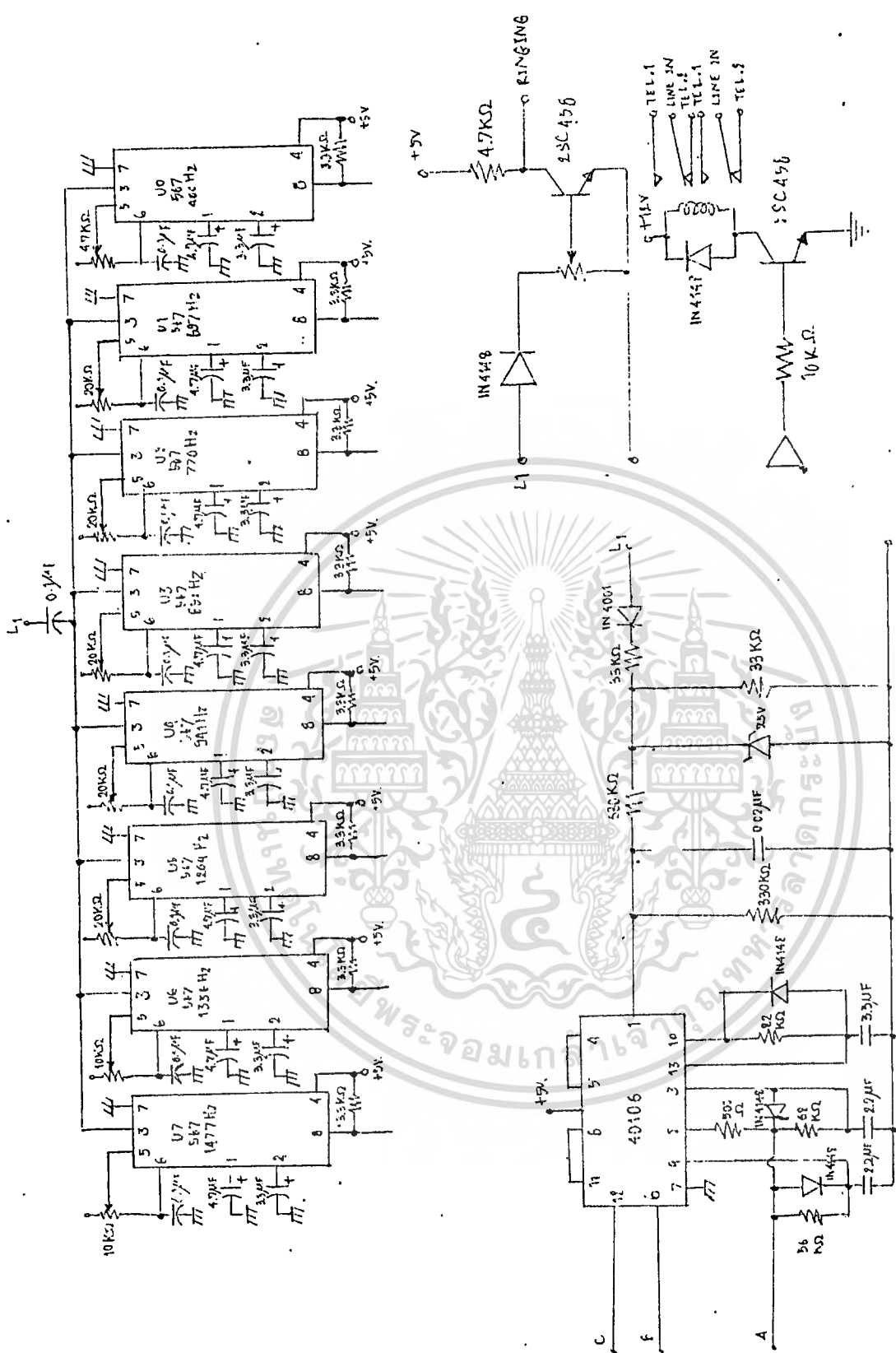
ดังนั้นการตรวจจับและแปลงสัญญาณของหมายเลขแต่ละความถี่ของโทรศัพท์ จะแสดงในวงจรตรวจจับสัญญาณโทรศัพท์ดังรูปที่ 3.2.7

รูปที่ 3.2.7 แสดงวงจร Touch-Tone Decoder ของโทรศัพท์แบบกดปุ่ม

มาถึงจุดนี้เราจะ ได้พัลส์จากแต่ละความถี่ซึ่ง ให้เอาที่พุทเปลี่ยน logic จากสถานะ "1" เป็นสถานะ "0" สำหรับแต่ละหมายเลข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

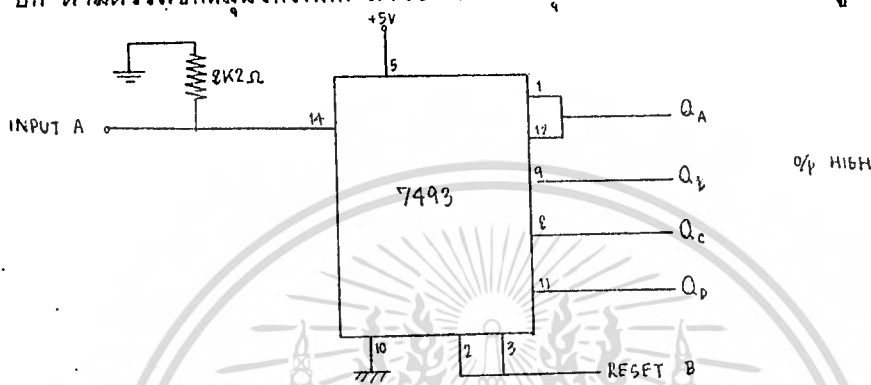

รูป 3.29 จอกรรรมเสียงสำหรับเครื่องเล่นเทปในรถยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

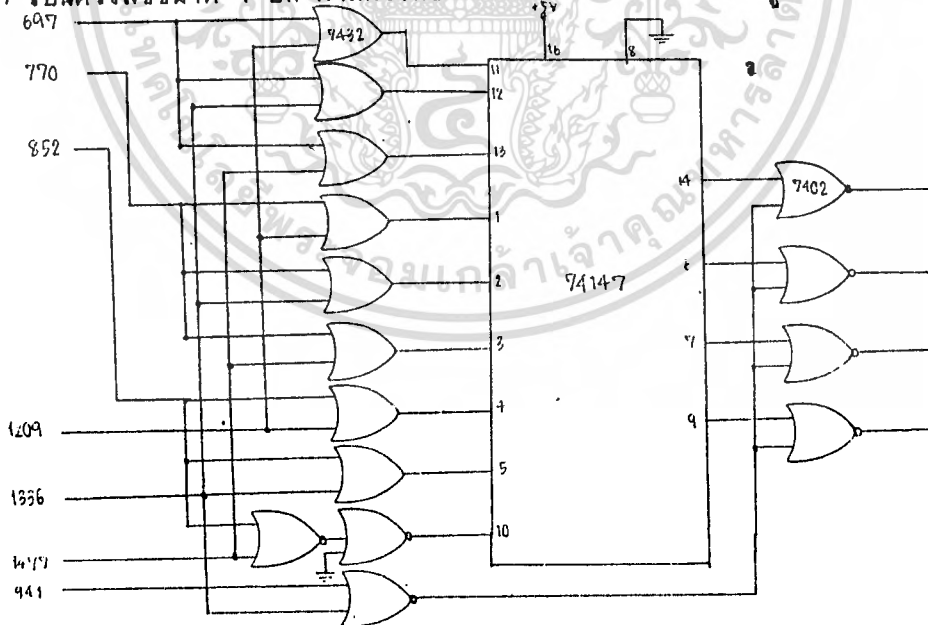
3.3 วงจรนับหมายเลขโทรศัพท์

วงจรรับหมายเลขโทรศัพท์แบบหมุน จะเปลี่ยนสัญญาณที่ตรวจจับจากโทรศัพท์แบบหมุน โดยใช้ไอซีเบอร์ 7493 (ไอซี 4 บิตเคาน์เตอร์) ให้สัญญาณ A เป็นอินพุตของการนับ สัญญาณ B เป็นสัญญาณรีเซ็ต เมื่ออ่านสัญญาณ A ซึ่งเป็นสัญญาณในการหมุนจบลงค่าหนึ่งๆ เอาท์พุทที่ได้จะเป็นเลข 4 บิต ตามตัวเลขที่หมุนโทรศัพท์ ส่งเข้าฟอร์ทอินพุทของ 8255 ตามวงจรรูป 3.3.1

รูป 3.3.1 วงจรรับหมายเลขโทรศัพท์แบบหมุน

วงจรรับหมายเลขโทรศัพท์แบบกดปุ่ม เป็นวงจรเปลี่ยนสัญญาณที่ตรวจจับความถี่สูง และความถี่ต่ำ เป็นตัวเลขขนาด 4 บิต ตามตัวเลขที่กดจากโทรศัพท์ ตามวงจรรูป 3.3.2

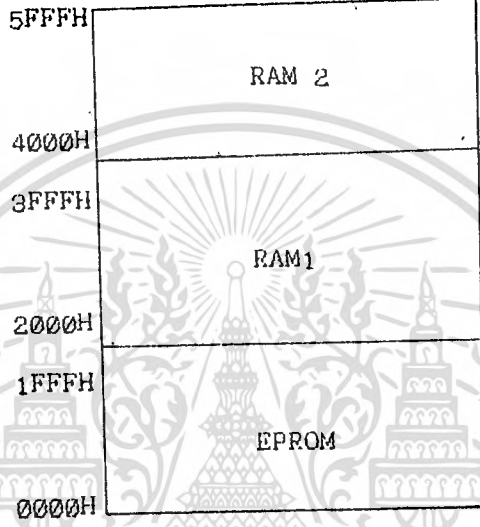
3.3.2 วงจรรับหมายเลขโทรศัพท์แบบกดปุ่ม

เอาท์พุทของทั้ง 2 วงจรนี้จะเข้าอินพุทพอร์ทเดียวกัน โดยมีสวิทช์เลือกใช้โทรศัพท์เพียงแบบเดียว

3.4 ไมโครโปรเซสเซอร์

ไมโครโปรเซสเซอร์ที่ใช้เป็นเบอร์ Z-80 CPU โดยมีสัญญาณนาฬิกา 4 MHz ใช้ EPROM เบอร์ 2764 ขนาดความจำ 8K และ RAM เบอร์ 6264 ขนาดความจำ 8K INPUT OUTPUT ใช้ 8255 โดยมี 2C 7425139 เป็นตัว DECODE หน่วยความจำ และ PORT ตามวงจรรูป 4.1

การสร้างสัญญาณเลือกหน่วยความจำ

รูป 3.4.1 แสดงผังหน่วยความจำของวงจรทดลอง

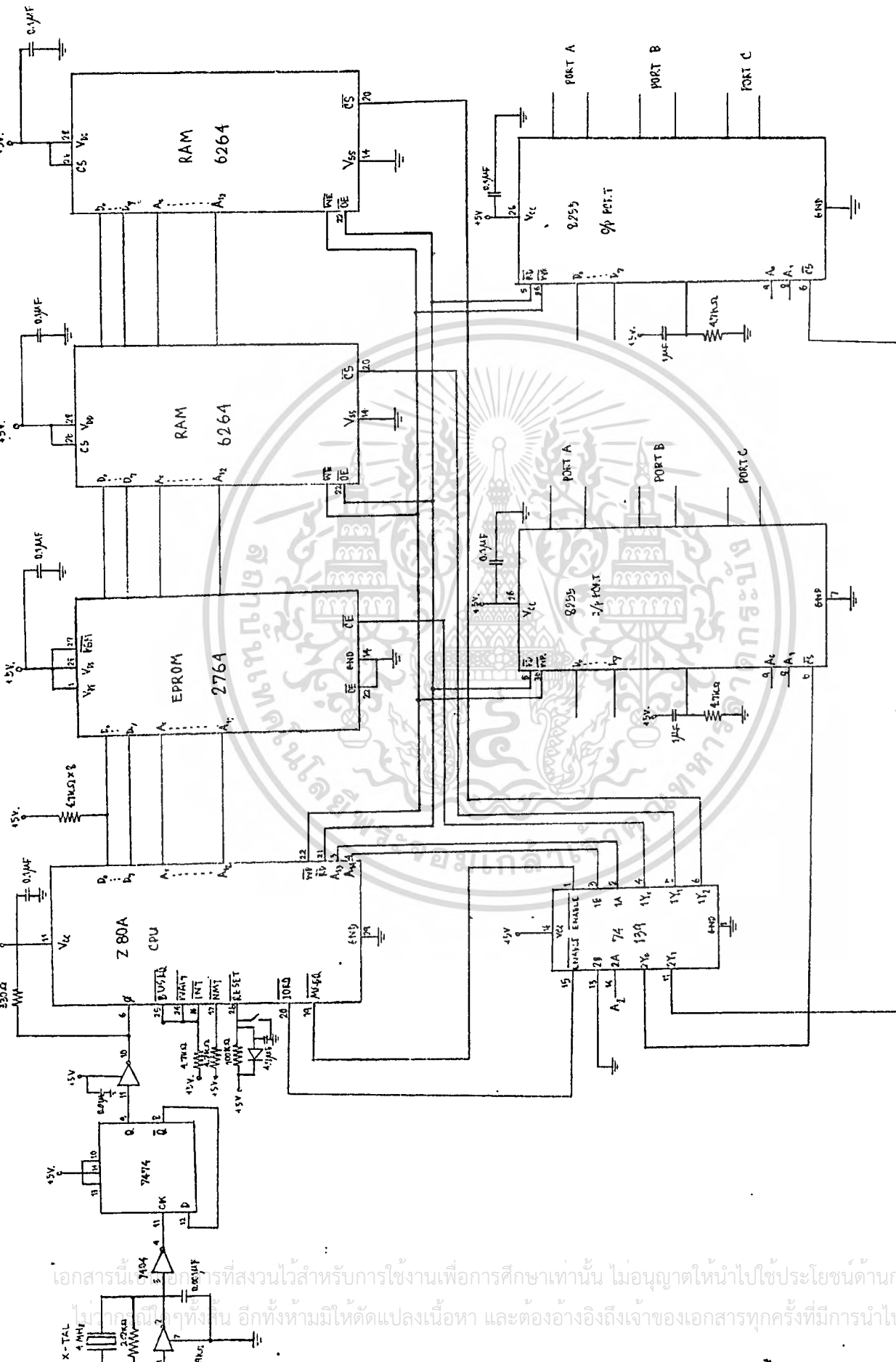
จากรูป 3.4.1 จะเห็นว่า EPROM จะถูกเลือกเมื่อ Z80 มีเอาต์พุตแอดเดรสอยู่ระหว่าง 0000H กับ 07FFFH ฉะนั้นระบบของเราจึงจำเป็นต้องมีสัญญาณที่ใช้เป็นตัวเลือกแอดเดรสให้อยู่ในช่วงที่เราต้องการ เนื่องจากเราต้องการเลือกใช้ในโหมดการอ่าน ดังนั้นเมื่อใช้ไอซี 74LS139 เป็นตัวเลือกโหมดจึงต่อ \overline{MREQ} เข้าขา \overline{ENABLE} ของ 74LS139 และต่อแอดเดรส $A_{1,3}$ และ $A_{1,4}$ เข้าขา A และ B ของ 74LS139 ดังนั้นเมื่อ

- $A_{1,3}$ เป็น 0 และ $A_{1,4}$ เป็น 0 จะเลือก EPROM โดยขา Y_0 ของ 74LS139
- $A_{1,3}$ เป็น 0 และ $A_{1,4}$ เป็น 1 จะเลือก RAM1 โดยขา Y_1 ของ 74LS139
- $A_{1,3}$ เป็น 1 และ $A_{1,4}$ เป็น 0 จะเลือก RAM2 โดยขา Y_2 ของ 74LS139

การสร้างสัญญาณเลือกอินพุต/เอาต์พุตพอร์ต

ในการต่อ 8255 เข้ากับระบบของ Z80 นั้น จะต้องเอาสัญญาณแอดเดรสจาก Z80 มาถอดรหัสเพื่อสร้างสัญญาณเลือกพอร์ต แต่เนื่องจาก 8255 มีขาอินพุตแอดเดรสอยู่แล้ว 2 ขา

(A_0, A_1) ซึ่งโดยปกติแล้วขา A_0, A_1 นี้จะต่อเข้าโดยตรงกับ A_0, A_1 จากบัสแอดเดรส นั่นคือ 8255 หนึ่งตัวจะใช้ค่าพอร์ตแอดเดรสถึง 4 ค่า เนื่องจากว่าในวงจรมีพอร์ตทุก 8255 มีเพียง 2 ขั้ว

รูป 3.4.1 วงจรสำหรับระบบ หน่วยควบคุม หน่วยอินพุต และ หน่วยเอาต์พุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ทำกำไรใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัว จึงให้แอดเดรส A_2 เพียงตัวเดียวในการถอดรหัส โดยต่อเข้ากับขา A ของไอซี 74LS139 โดยที่ขา B ต่อลงกราวด์ และต่อ \overline{TORQ} เข้าขา \overline{ENABLE} เมื่อ

A_2 เป็น 0 จะถอดรหัสพอร์ทอินพุท โดยขา Y_0 ของ 74LS139

A_2 เป็น 1 จะถอดรหัสพอร์ทเอาต์พุท โดยขา Y_1 ของ 74LS139

หน่วยความจำ

EPROM ที่ใช้คือเบอร์ 2764 มีหน่วยความจำ 8K ใช้เก็บโปรแกรมการทำงานของเครื่อง RAM ที่ใช้เบอร์ 6264 มีหน่วยความจำ 8K ใช้เก็บข้อมูลของเบอร์ของบัตรแม่เหล็กและค่าของบัตรที่เหลือ

การต่อ \overline{CS} ของ EPROM เนื่องจากการถอดรหัสหน่วยความจำมีการนำเอา \overline{MREQ} มาต่อร่วมกับการถอดรหัส ดังนั้นจึงต่อสัญญาณจากการถอดรหัส เข้า \overline{CE} ของ EPROM เพียงอย่างเดียว ส่วน \overline{OE} จะต่อลงกราวด์ และต่อขาข้อมูลทั้ง 8 เส้นจาก Z80 เข้าขาข้อมูล ของ EPROM ต่อขาแอดเดรส A_0 ถึง A_{12} จาก Z80) เข้า EPROM

เมื่อไมโครโปรเซสเซอร์ Z80 ทำการติดต่อกับ RAM จะต้องมีสัญญาณจากสายควบคุมหน่วยความจำคือ \overline{MREQ} และสัญญาณการอ่าน \overline{RD} หรือเขียน \overline{WR} การต่อ \overline{CS} เข้า RAM จะต่อสัญญาณจากการถอดรหัส เข้าขา \overline{CS} ส่วนขา \overline{WE} จะต่อกับสัญญาณ \overline{WR} และขา \overline{OE} ต่อกับสัญญาณ \overline{RD} ส่วนข้อมูล และ แอดเดรส ก็ต่อเข้ากับ ข้อมูล และ แอดเดรส ของ Z80

อินพุทและเอาต์พุทพอร์ท

ทั้งอินพุทและเอาต์พุทพอร์ท ใช้พอร์ท เบอร์ 8255 โดยมีรายละเอียดของขาที่น่าสนใจคือ \overline{RD} (READ INPUT) เมื่อขานี้มีสถานะลอจิกเป็น "0" และสัญญาณ \overline{CS} มีลอจิกเป็น "0" ข้อมูลจาก 8255 จะปรากฏสู่ระบบบัสข้อมูล CPU ก็จะสามารถอ่านข้อมูลออกไปได้ (ในการตั้งชื่อของขาสัญญาณนี้จะถือเอา CPU เป็นหลัก)

\overline{WR} (WRITE INPUT) เมื่อขานี้มีสถานะลอจิกเป็น "0" และขาสัญญาณ \overline{CS} มีลอจิกเป็น "0" ข้อมูลจากระบบบัสข้อมูลจะถูกเขียนเข้าไปยัง 8255 ได้

PA0-PA7, PB0-PB7 ขาสัญญาณเหล่านี้จะถูกใช้เป็นอินพุทและเอาต์พุทพอร์ท ขนาด 8 บิต ใช้ต่อเข้ากับอุปกรณ์ภายนอกอื่นๆ

PC0-PC7 ขาสัญญาณนี้ถูกใช้เป็นอินพุทและเอาต์พุทพอร์ท ขนาด 8 บิต เช่นเดียวกับ PA0-PA7 และ PB0-PB7 แต่กลุ่มของขาสัญญาณเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีขนาด 4 บิตได้ กลุ่มแรกจะใช้ควบคุม PB0-PB7 และกลุ่มที่ 2 ใช้ควบคุม PA0-PA7 (ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในภายหลัง)

และ A_0 คือเมื่อ

\overline{RD}	\overline{WR}	A1	A0	
1	0	0	0	เขียนข้อมูลพอร์ท A
0	1	0	0	อ่านข้อมูลพอร์ท A
1	0	0	1	เขียนข้อมูลพอร์ท B
0	1	0	1	อ่านข้อมูลพอร์ท B
1	0	1	0	เขียนข้อมูลพอร์ท C
0	1	1	0	อ่านข้อมูลพอร์ท C
1	0	1	1	ควบคุมข้อมูลการเขียน
0	1	1	1	ไม่อนุญาตให้อ่านรีจิสเตอร์

โหมดการทำงานของ 8255 ทั้ง 2 ตัวทำงานใน MODE 0 โดยที่ 8255 ตัวแรก ทุกพอร์ท เป็นอินพุทพอร์ท ส่วน 8255 ตัวที่ 2 ทุกพอร์ท เป็นเอาต์พุทพอร์ท โดยมีตารางการใช้พอร์ท ดังนี้

		D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	D0	
8255 I/P	Ai	SW 3 SEL.	SW 2 PRICE	SW 1 EM.	O/P OPTO	DIP 3	DIP 2	DIP 1	RING ING	
	Bi	NO. PULSE	หมายเลขโทรคัพท์				D3	D2	D1	D0
	Ci	DATA	MONO STABLE	A	400 Hz	HOOK	CLOCK O/P	SET TIME	SET MODE	
8255 O/P	Ai	หลักพัน				หลักร้อย				
	Bi	หลักสิบ				หลักหน่วย				
	Ci	WRITE DATA	WRITE CLOCK	LED2 READ	LED1 WAIT	ต่อสาย TEL.	Clr. นาฬิกา	LED3 WRITE	BUZZER	

ค่าในพอร์ทมีหน้าที่ดังนี้

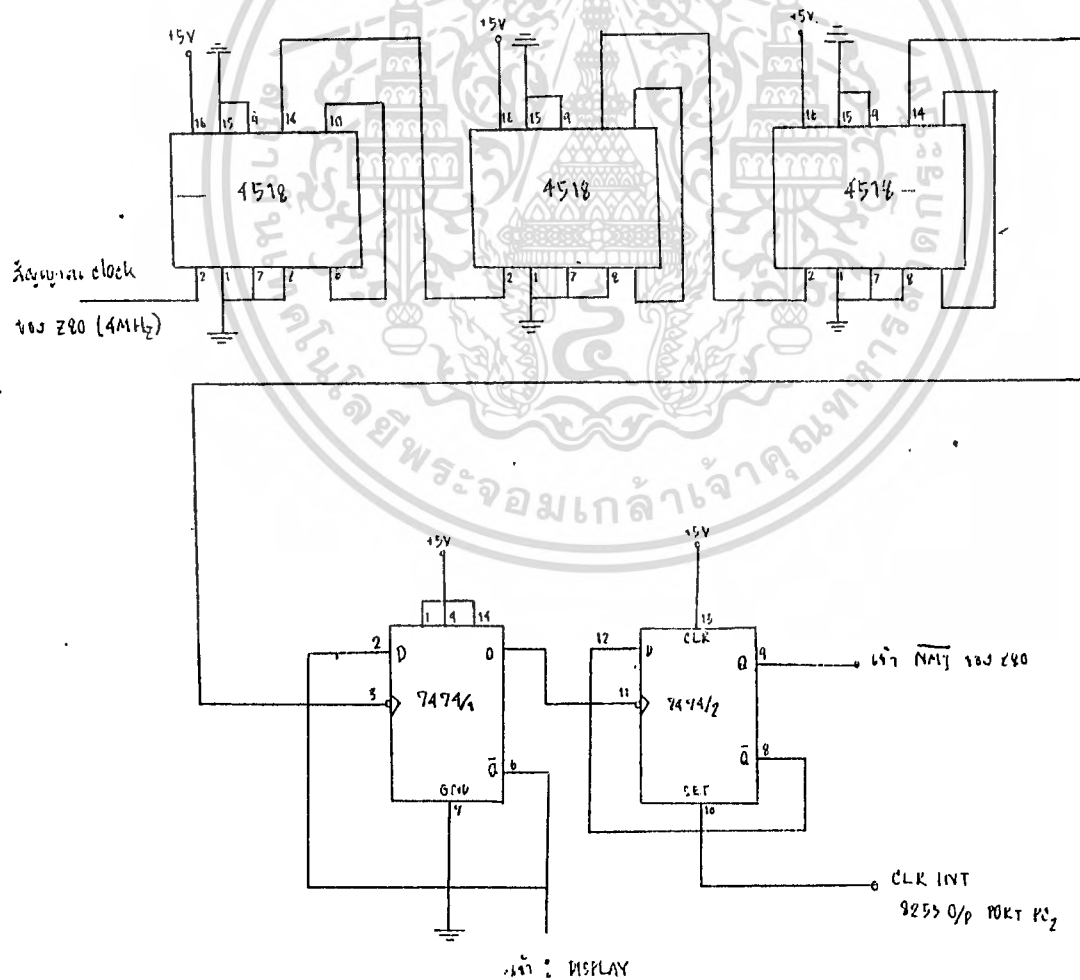
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้อินพุทของสัญญาณเลือกโทรคัพท์แบบ Tone หรือ Pulse
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงแก้ไขหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SW1	เป็นสวิตช์ที่ใช้โทรคัมที่ลูกเงิน (3 หมายเลข)
Q/P OPTO SW	เมื่อสวิตช์ทำงานจะเริ่มทำการเขียนข้อมูล
DIP SW.1	ใช้เลือกโทรคัมที่ทำการต่อเป็นแบบหมุนหรือแบบกดปุ่ม
DIP SW.2,3	ใช้เซตบิตรแม่เหล็ก
RINGING	รับสัญญาณเรียกจากโทรคัม
จำนวนครั้งที่หมุนแบบ Pulse	ใช้นับจำนวนครั้งที่หมุนโทรคัม
หมายเลขโทรคัม	หมายเลขโทรคัมที่ขนาด 4 บิต
DATA	รับข้อมูลของบิตรแม่เหล็ก
MONOSTABLE	ช่วงเวลาการอ่าน คือช่วงเวลาที่ใช้ในการรูดบิตร
A	สัญญาณเบอร์ของโทรคัมที่แบบหมุน
400 Hz	ให้ตรวจสอบการยกหูหรือวางหูโทรคัม
CLOCK OUTPUT	สัญญาณนาฬิกาจากบิตรแม่เหล็ก
SET TIME , SET MODE	เป็นสวิตช์ที่ใช้ตั้งเวลาของนาฬิกา
หลักหน่วย,สิบ,ร้อย,พัน	เป็นหลักของส่วนแสดงผล
WRITE DATA	ค่าที่ส่งเป็นข้อมูลในการบันทึกข้อมูล
WRITE CLOCK	ค่าที่ส่งเป็นสัญญาณนาฬิกาในการบันทึกข้อมูล
LED 1,2,3	แสดงผลให้รอ , ช่วงการอ่าน , ช่วงการเขียน
ต่อสายโทรคัม	ใช้ต่อสายโทรคัมเมื่อสัญญาณของบิตรแม่เหล็กถูกต้อง
CLR INT ของนาฬิกา	ใช้ล้างสัญญาณเพื่อลบสัญญาณอินเทอร์รัพของนาฬิกา
BUZZER	ใช้แทนกระดิ่งโทรคัมที่ในกรณีที่ใช้โทรคัมเพียงเครื่องเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 นาฬิกา

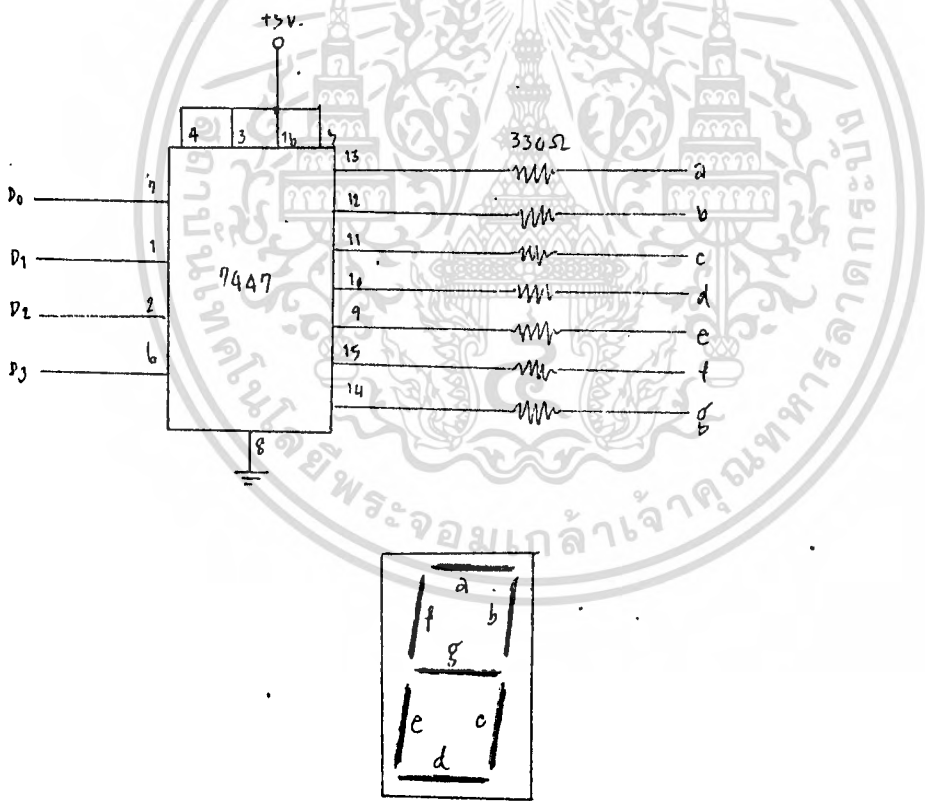
เนื่องจากการคิดราคาของโทรทัศน์ทางไกล จะลดราคาลงเมื่อเวลาที่มีความหนาแน่นของการใช้โทรทัศน์น้อยในเวลากลางคืน ดังนั้นจะต้องมีสัญญาณจากนาฬิกาเพื่อใช้ในการคำนวณราคาของค่าโทรทัศน์ ในที่นี้เราใช้สัญญาณนาฬิกามาตรฐานจากสัญญาณนาฬิกาที่ส่งให้ Z80 คือ 4 MHz และหารด้วยวงจรหารความถี่จนกระทั่งเหลือความถี่ 1 Hz คือ 1 วินาทีนั่นเอง สัญญาณ 1 Hz ที่ได้จะต่อเข้ากับ NMI ของ Z80 ทำการนับเวลาเป็นชั่วโมง , นาที , วินาที ตามโปรแกรม วงจรใช้ IC เบอร์ 4518 เป็นตัวหารความถี่ 10 เท่า 6 ครั้ง จนเหลือความถี่เอาต์พุต 4 Hz จากนั้นใช้ IC เบอร์ 74LS74 (D-Flip Flop) หารความถี่อีก 4 Hz เป็น 1 Hz วงจรของนาฬิกาแสดงดังรูป 3.5.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งรูป 3.5.1 วงจรหารความถี่เพื่อใช้เป็นสัญญาณนาฬิกาของนาฬิกา ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ส่วนแสดงผล

การแสดงผลของนาฬิกาและค่าเงินจะใช้จอแสดงผลร่วมกัน โดยจะแสดงผลเป็นนาฬิกา เมื่อยังไม่ทำการต่อโทรศัพท์ ส่วนแสดงผลใช้จอแสดงผล 7 ส่วน (7-Segment) จำนวน 4 หลัก แสดงผลของค่าเงินและเวลาจากนาฬิกา ใช้ไอซี 74LS47 เป็นตัวแปลงเลขฐาน 2 จากพอร์ท 8255 เป็นเลขฐาน 10 แสดงผลทางจอแสดงผล 7 ส่วน เมื่อเป็นนาฬิกาจุดของหลักกลางจะกระพริบทุก ๆ ครึ่งวินาที และ LED แสดงผลให้รอ , ช่วงการอ่านหรือช่วงการเขียน ดังวงจรรูป 3.6.1

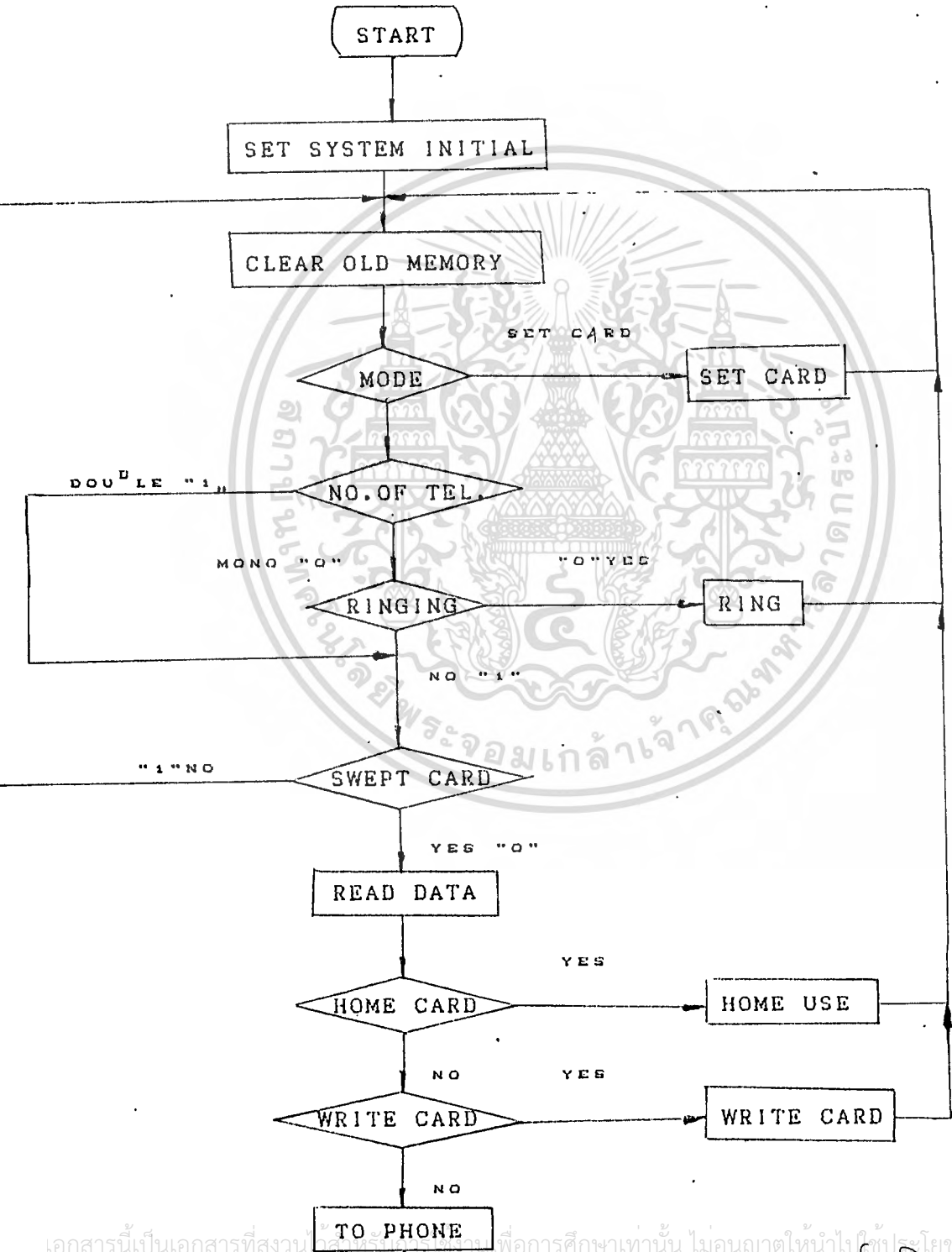
รูป 3.6.1 วงจรแสดงผลทางจอแสดงผล 7 ส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

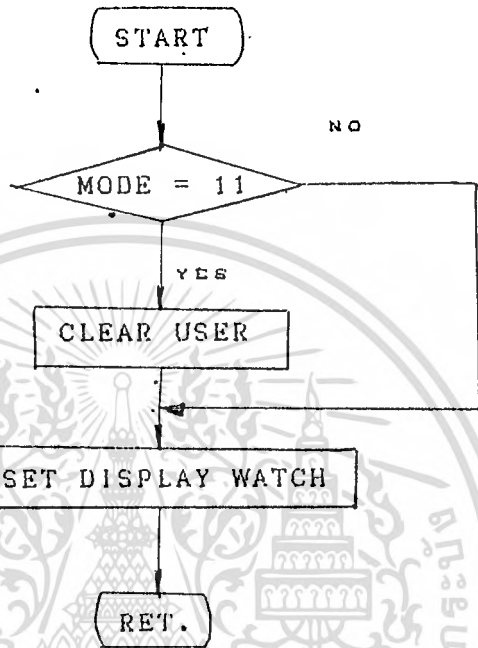
3.7 ส่วนโปรแกรม

ในส่วนของโปรแกรม จะเขียนเป็น Flow Chart ได้ดังนี้

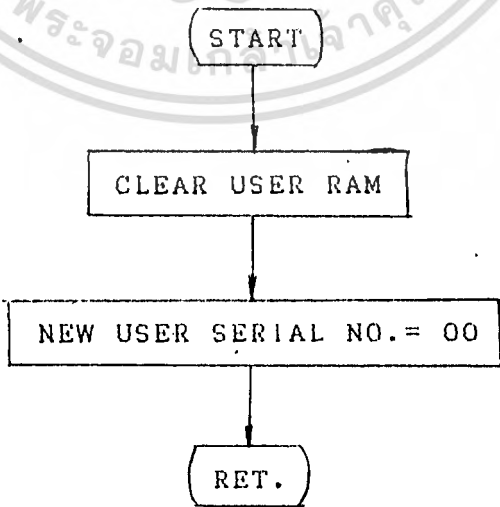
MAIN PROGRAM

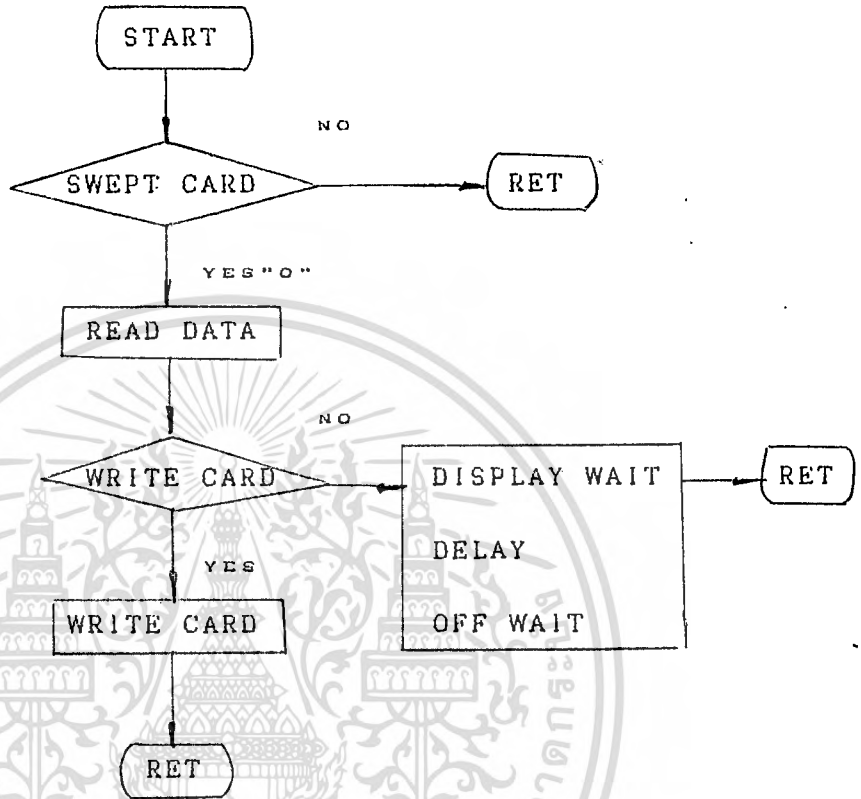
SUBPROGRAM SET INITIAL

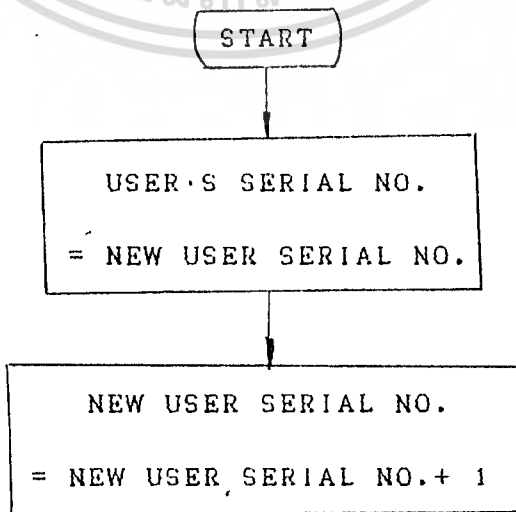
SUBPROGRAM CLEAR USER

SUBPROGRAM TELEPHONE O.BUSY

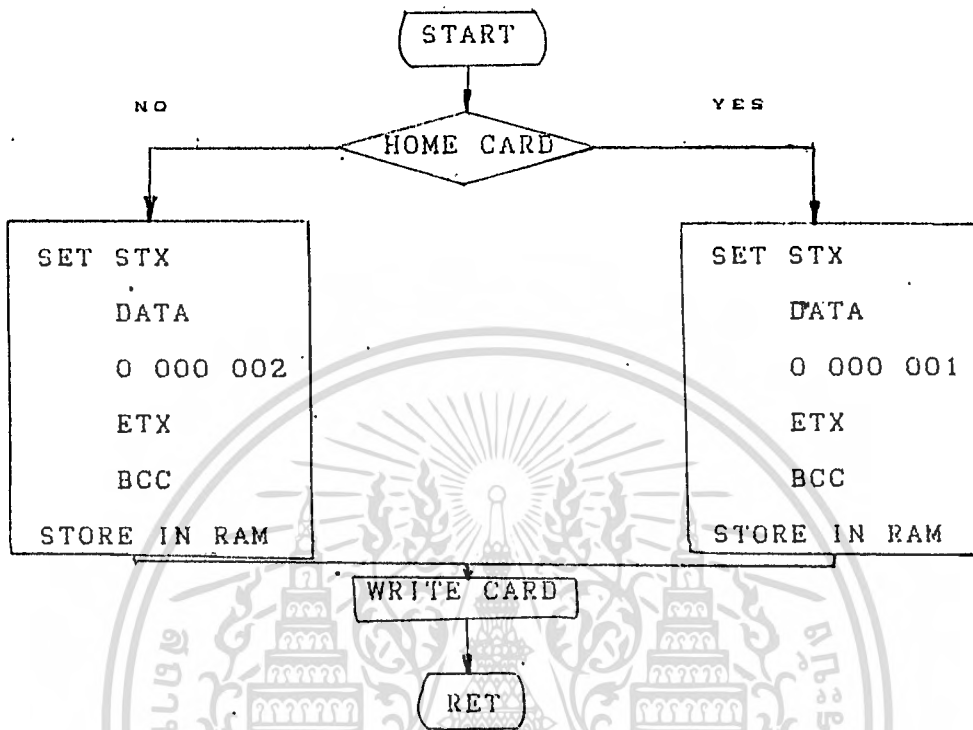

SUBPROGRAM SET DATA FOR WRITING

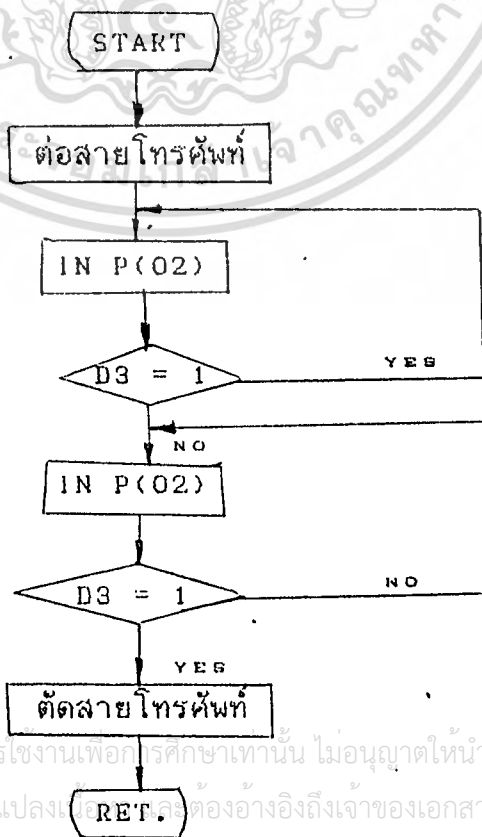

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และเผยแพร่ข้อมูลไปถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

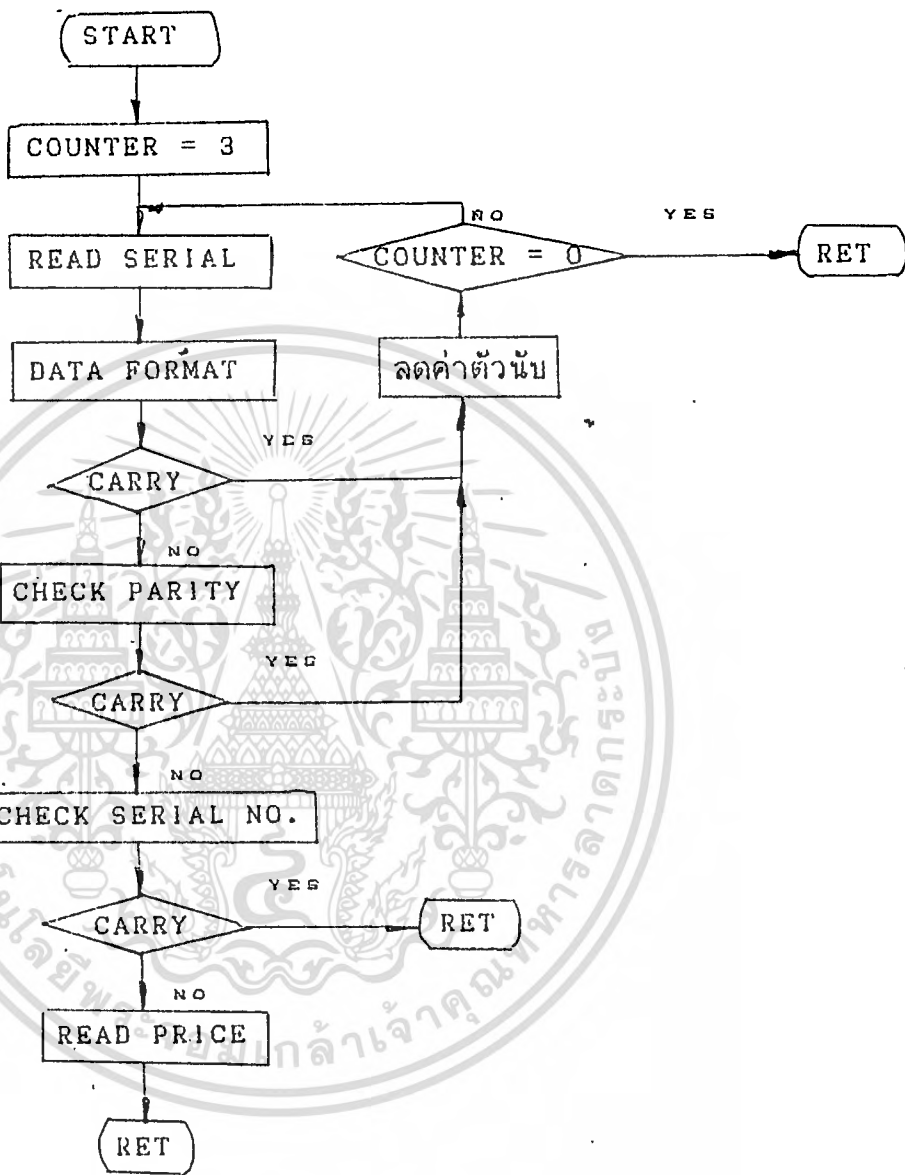
SUBPROGRAM SET CARD

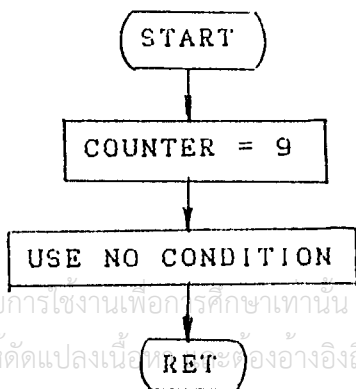
SUBPROGRAM RING

SUBPROGRAM READ DATA

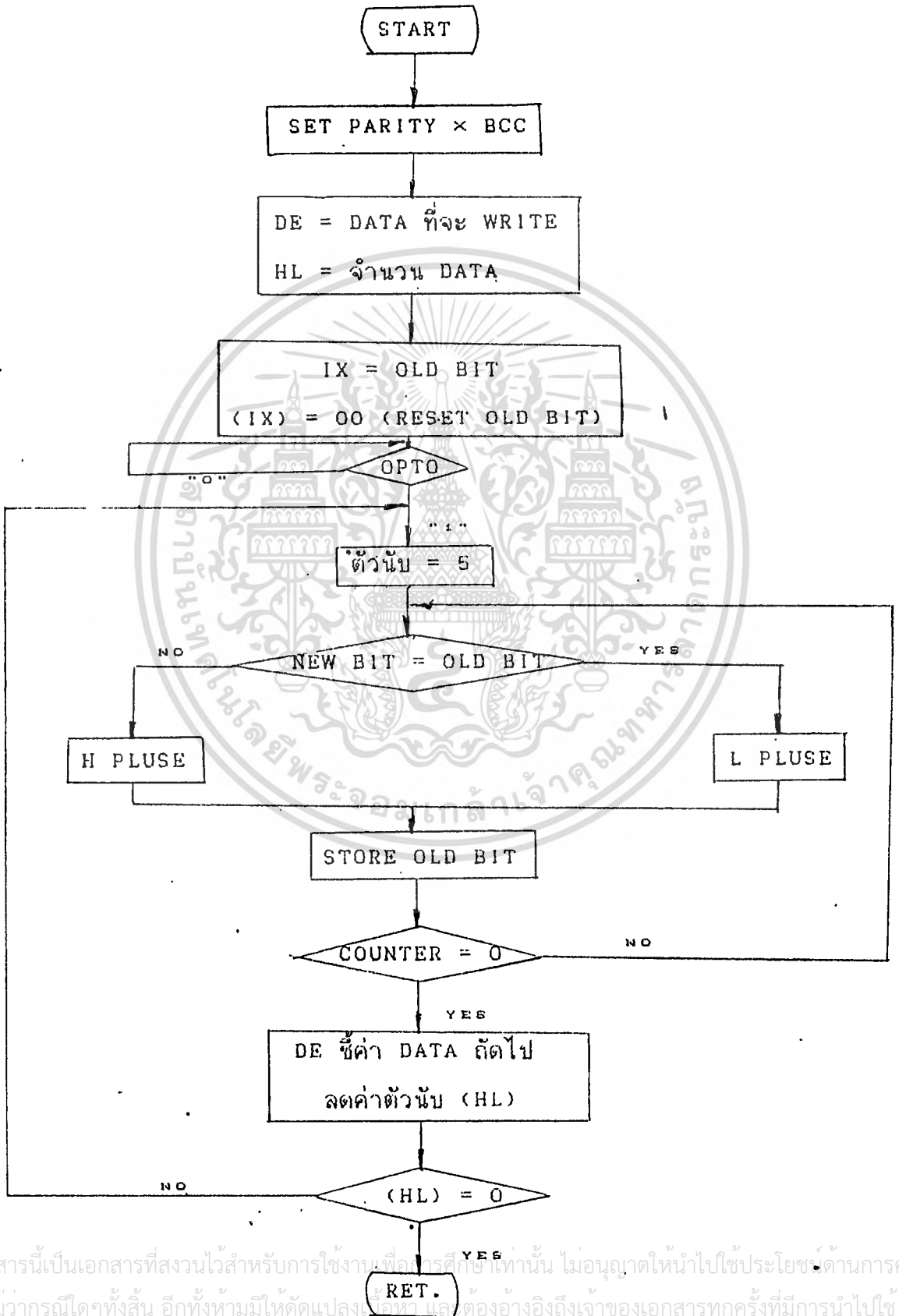

SUBPROGRAM HOME USE

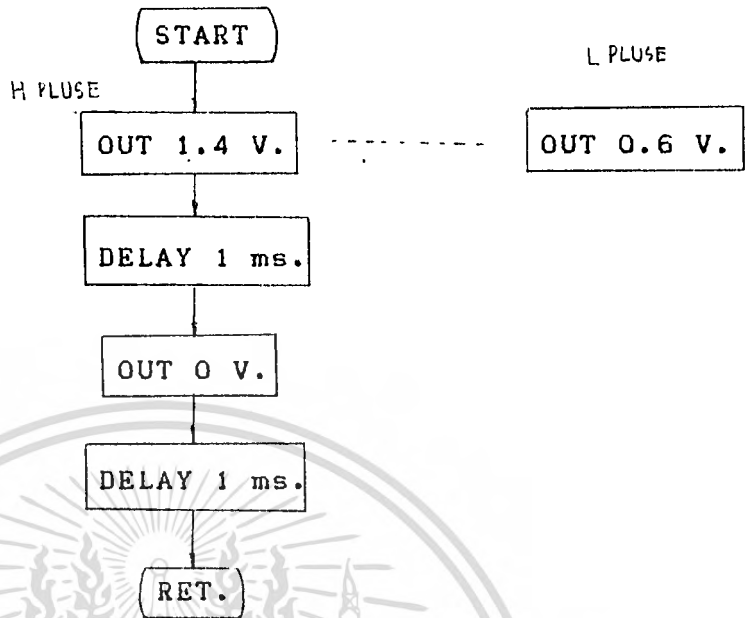
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อเรื่องหรือข้อความใดๆให้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBPROGRAM WRITE CARD

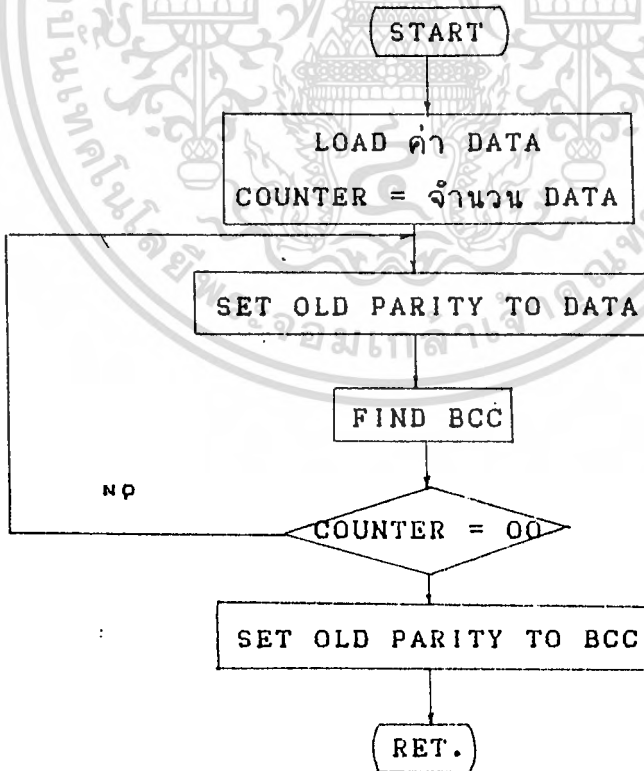

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

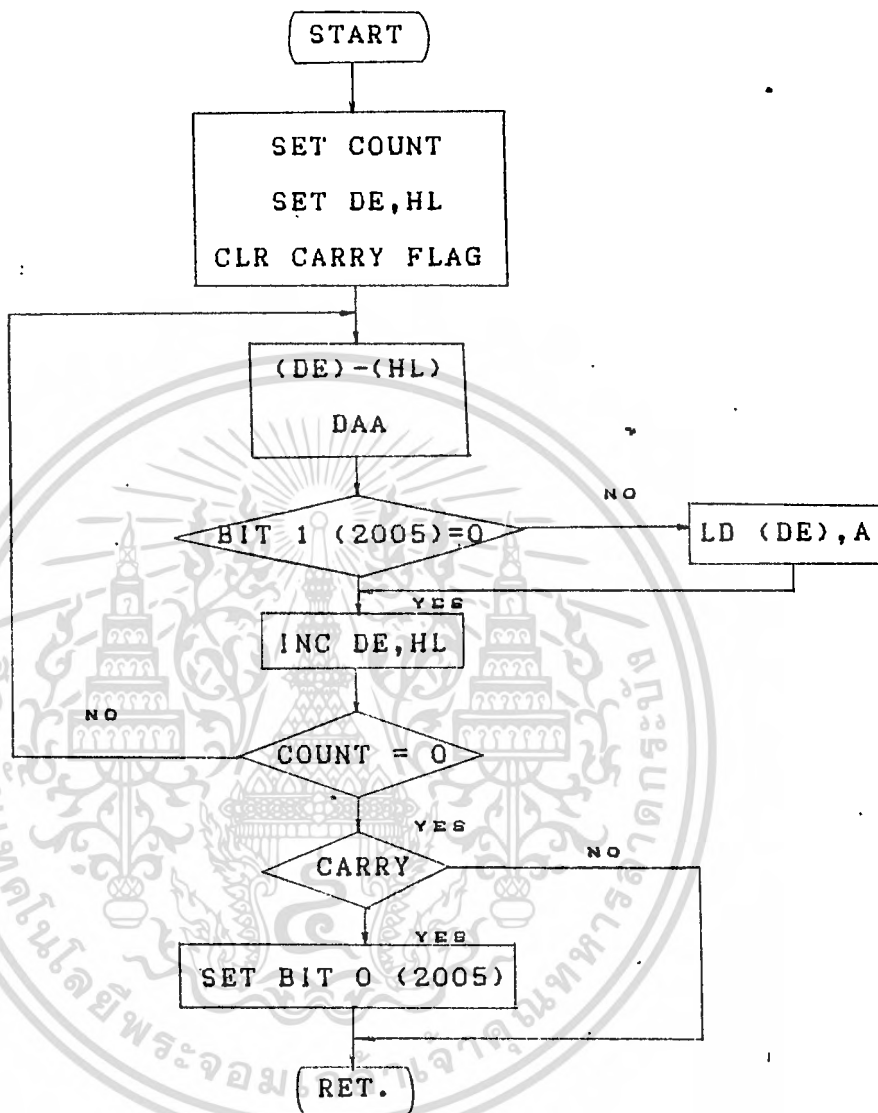
SUBPROGRAM H PLUSE L PLUSE

SUBPROGRAM SET PARITY BCC

SUBPROGRAM SUB OR CHECK PRICE

DE = Price Address

HL = CHARGE Address

(2005)

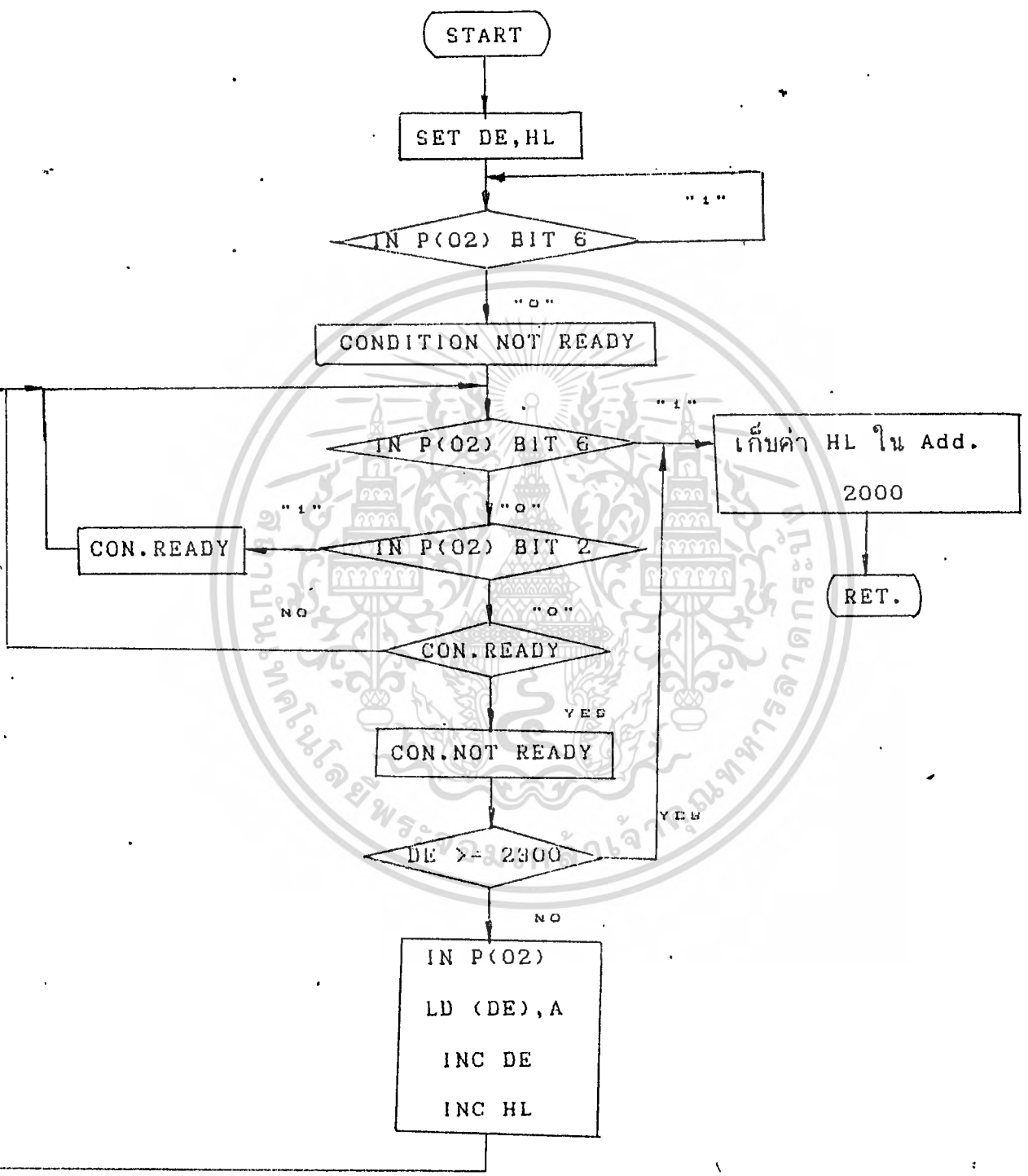
BIT 0 = 0 Price >= Charge

= 1 Price < Charge

BIT 1 = 0 Check Price

= 1 Sub Price

SUBPROGRAM READ SERIAL

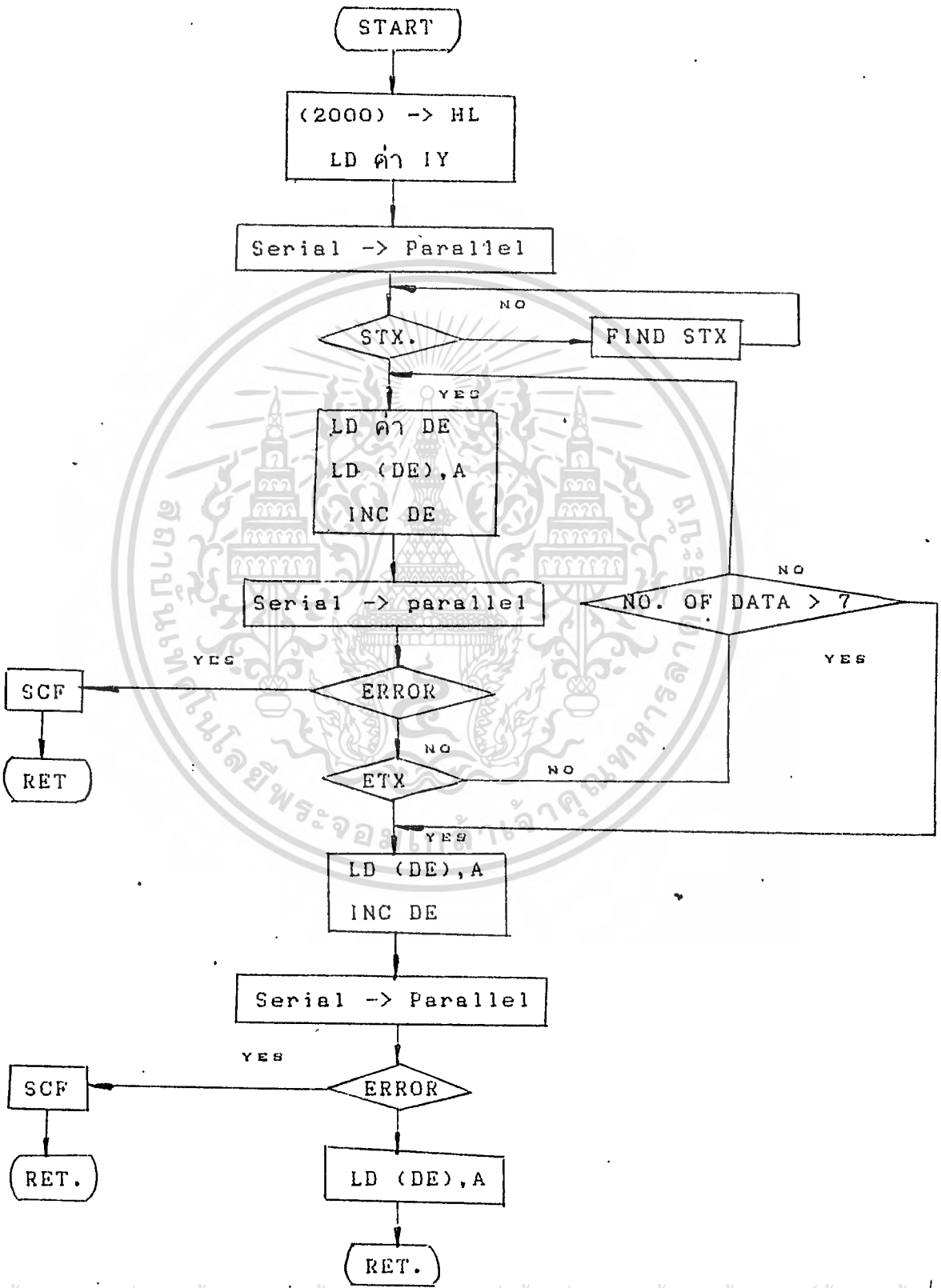

HL = ตัวนับจำนวน Serial Data

DE = Address เริ่มเก็บ Serial Data

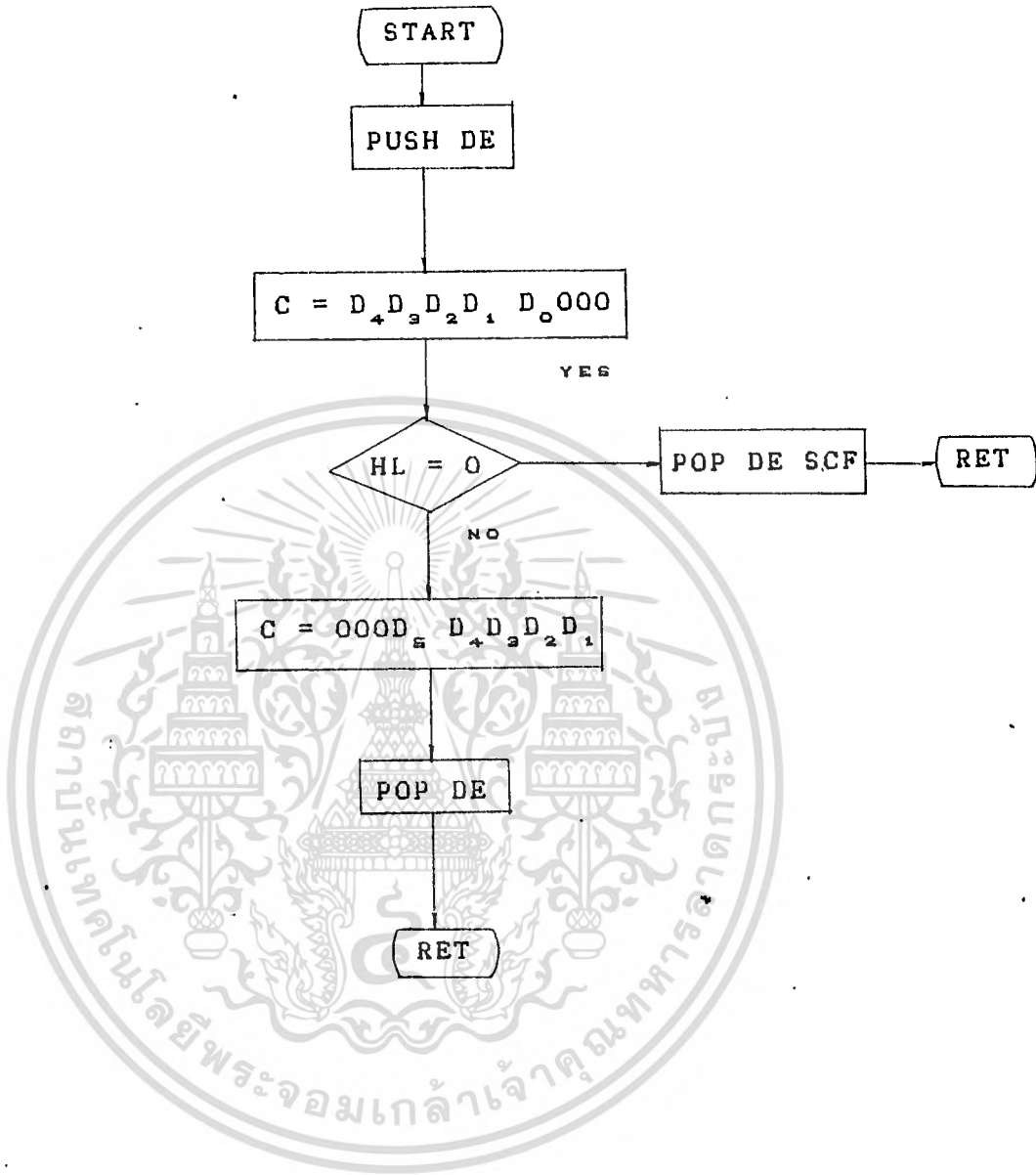
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBPROGRAM DATA FORMAT

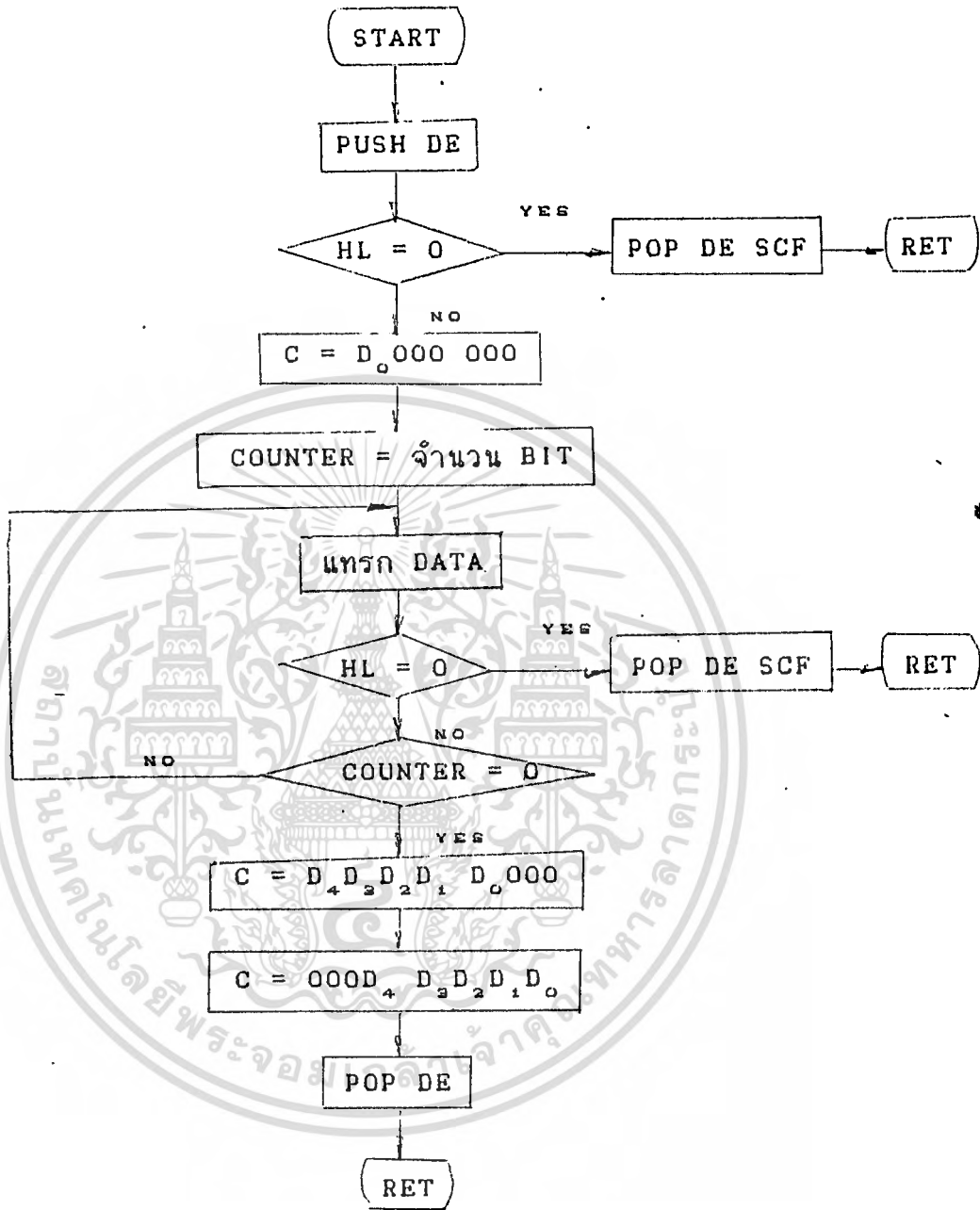
HL = จำนวน Serial Data ทำงาน IY = Address ไม่เริ่มเก็บ Serial Data
 DE = Address เริ่มเก็บ Paralle Data อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBPROGRAM FIND STX

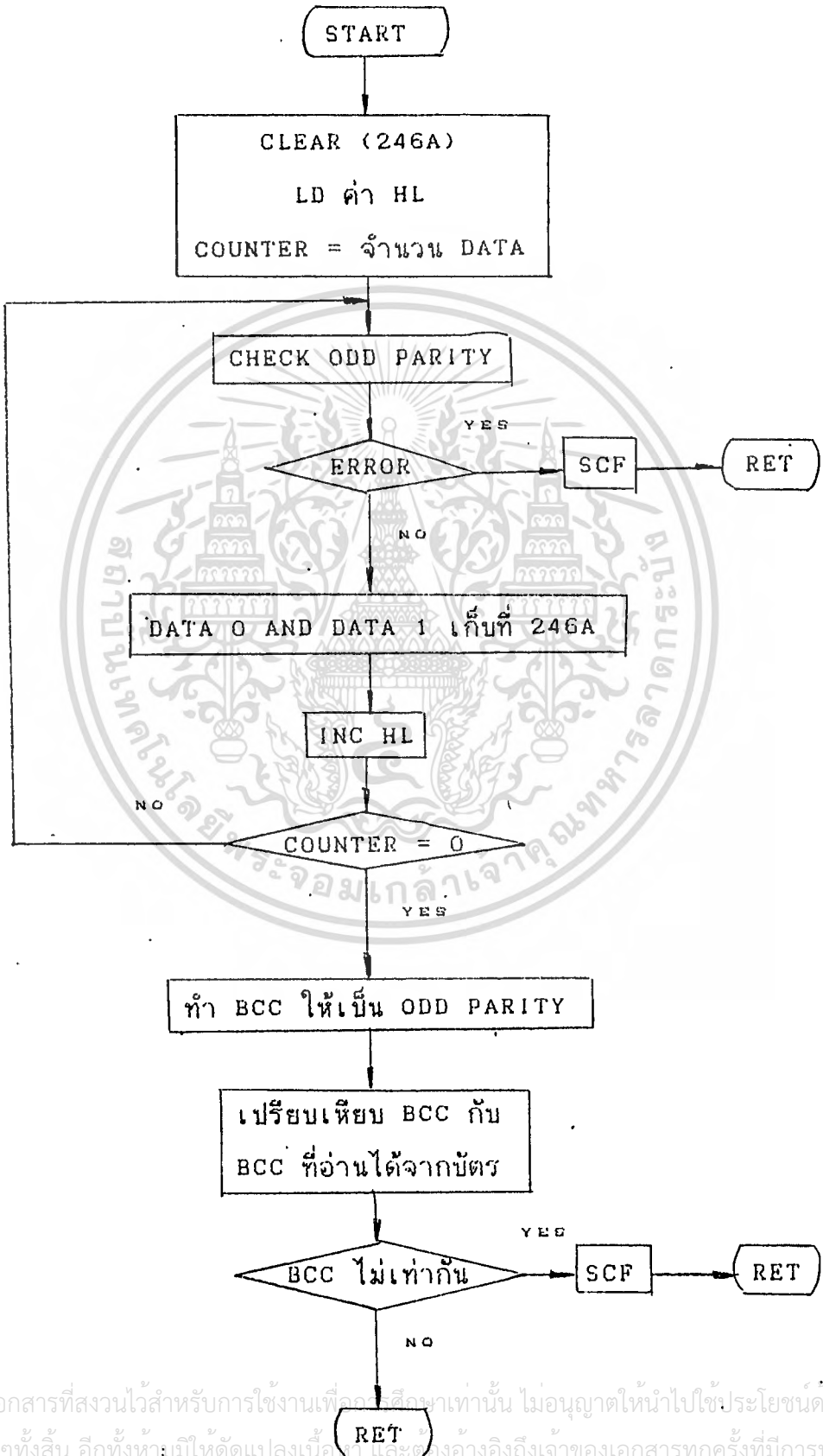
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBPROGRAM เปลี่ยน Serial เป็น Parallel

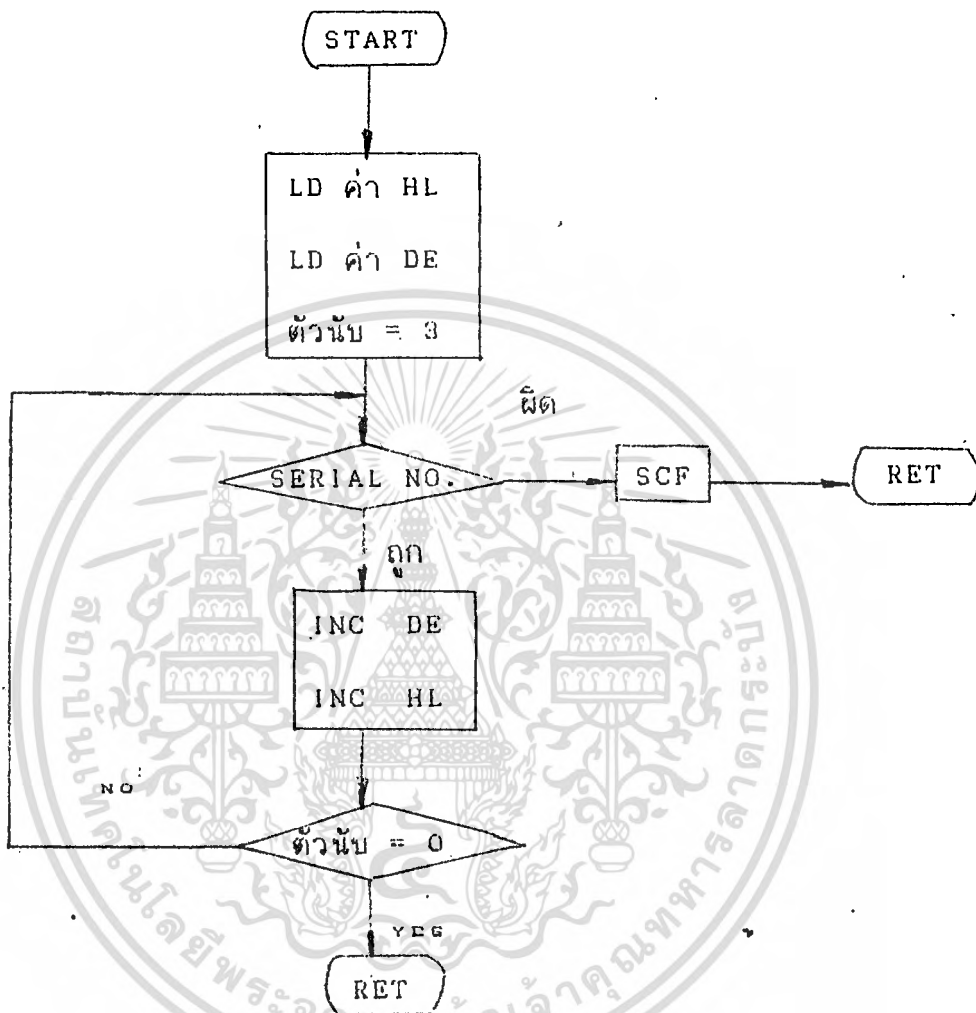

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBPROGRAM CHECK PARITY

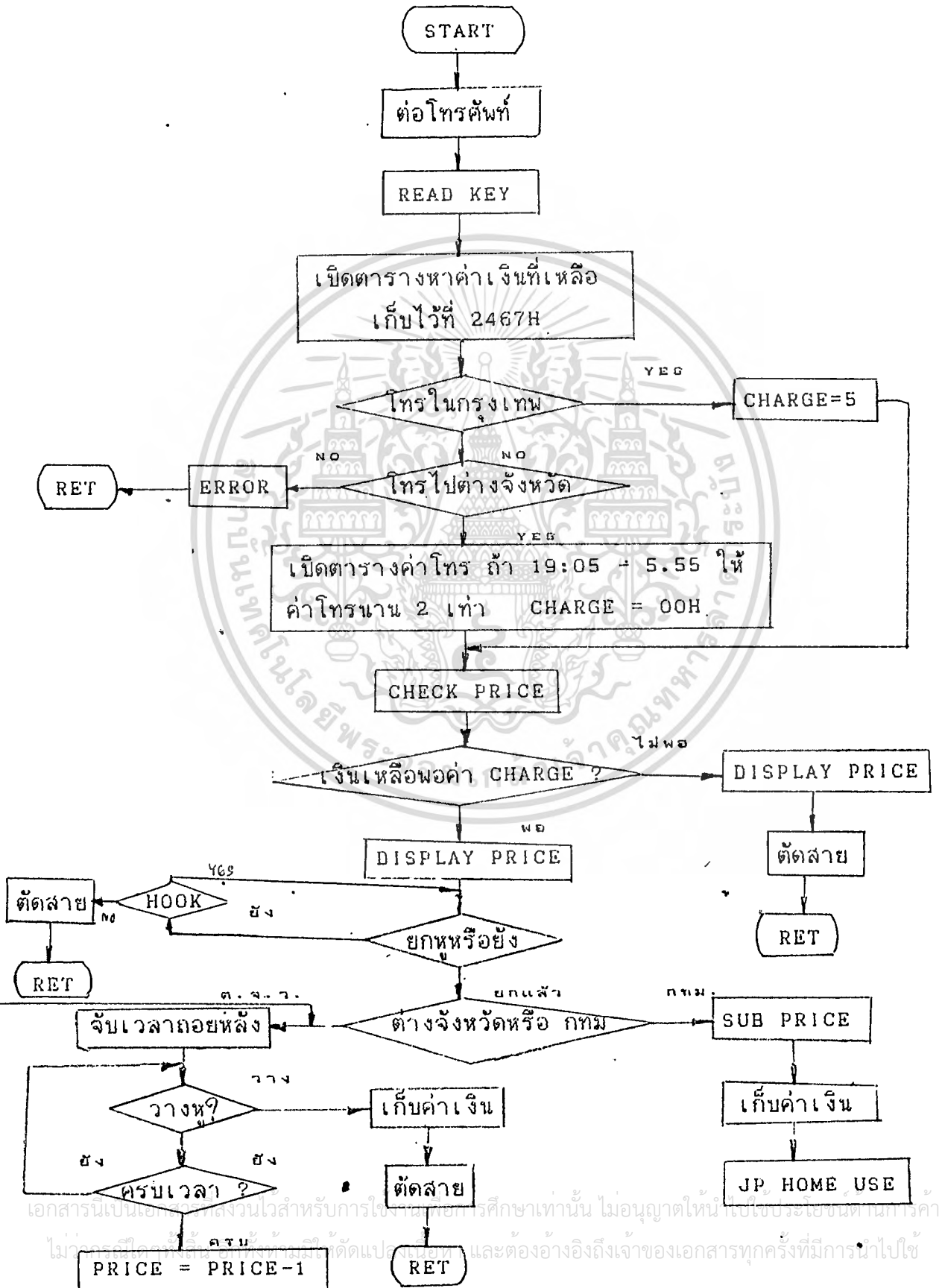

SUBPROGRAM CHECK SERIAL NO.

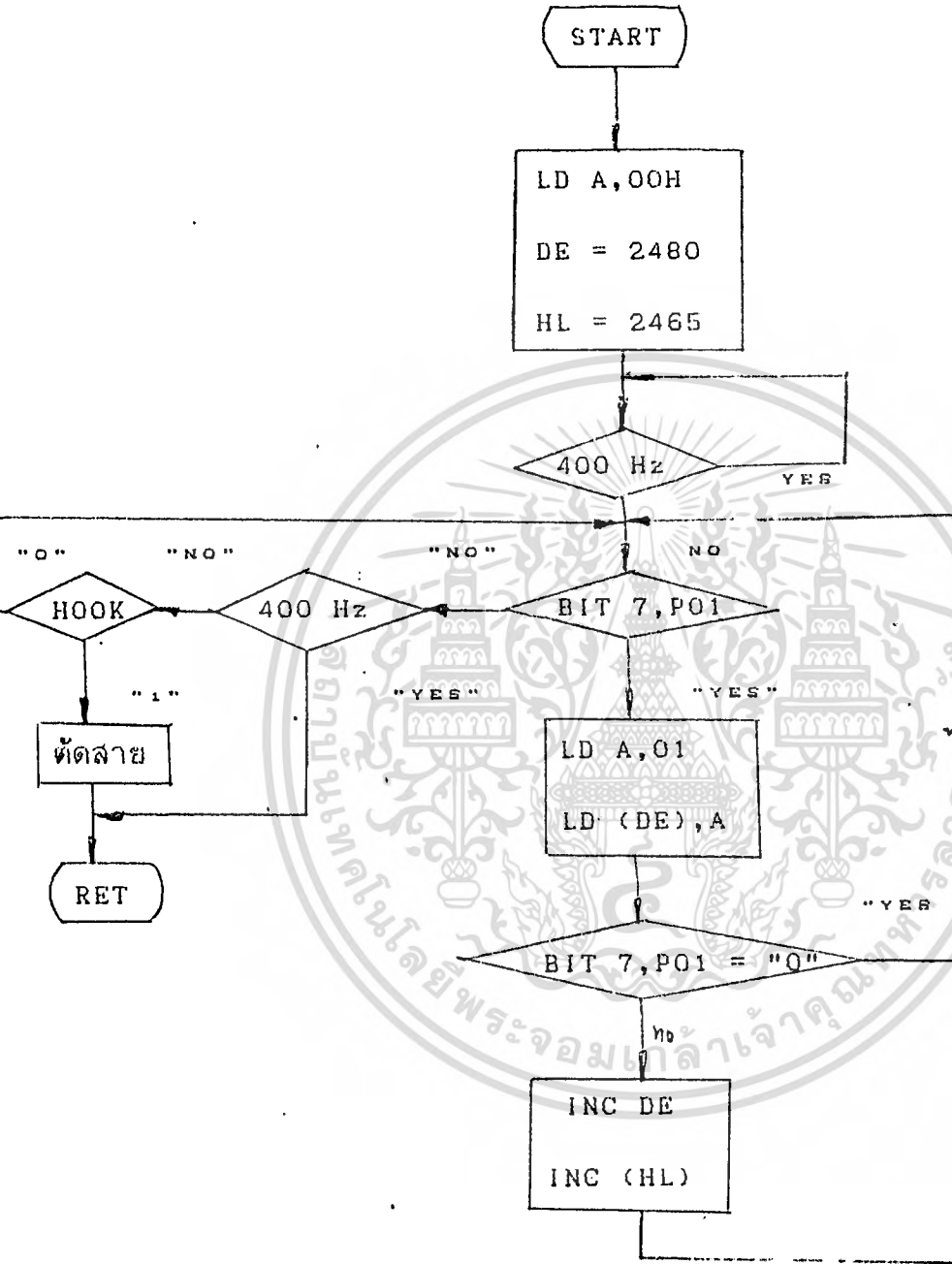

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBPROGRAM PHONE

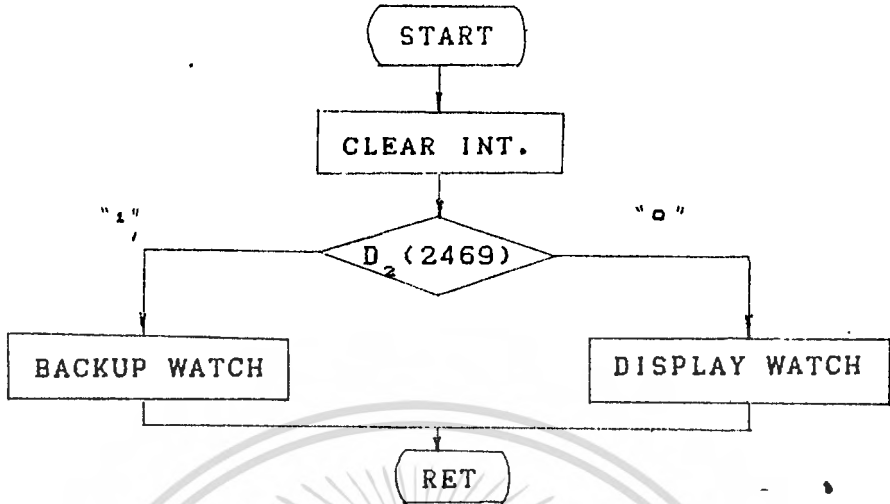
SUBPROGRAM READKEY

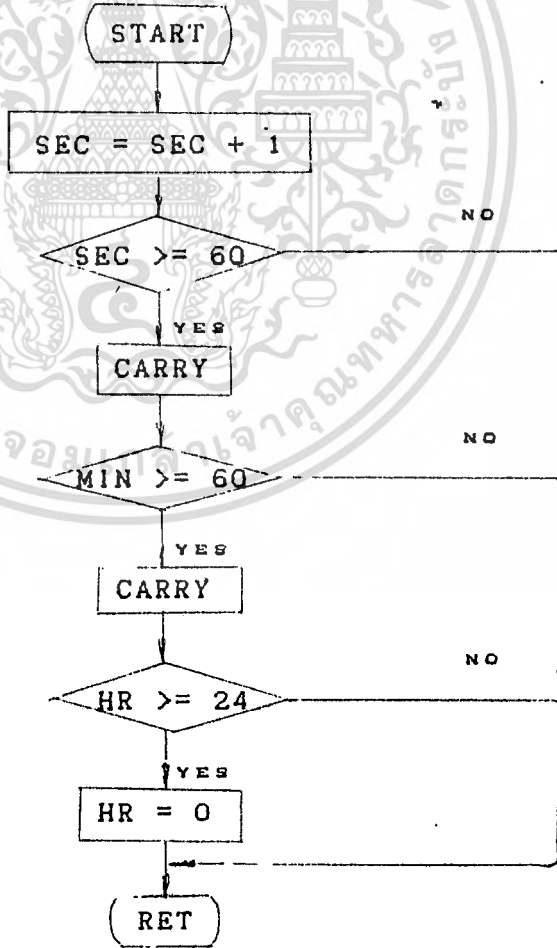
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนโปรแกรมนาฬิกา

MAIN PROGRAM

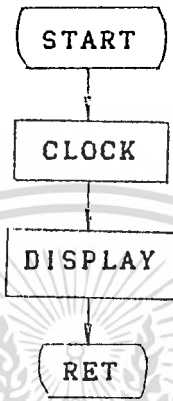

SUBROUTINE CLOCK

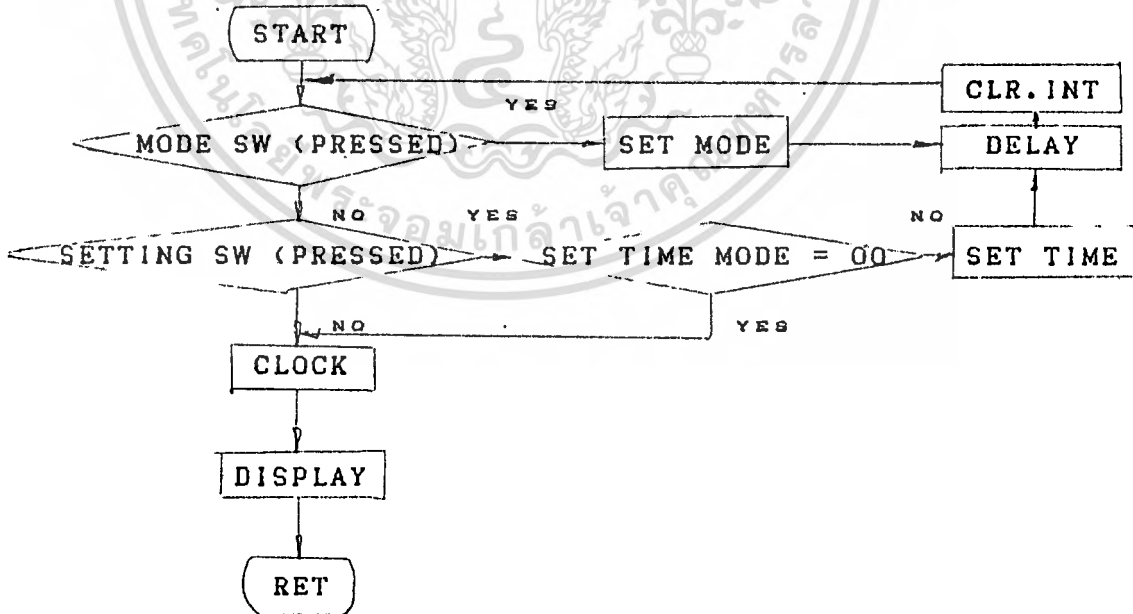

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBROUTINE BACKUP WATCH

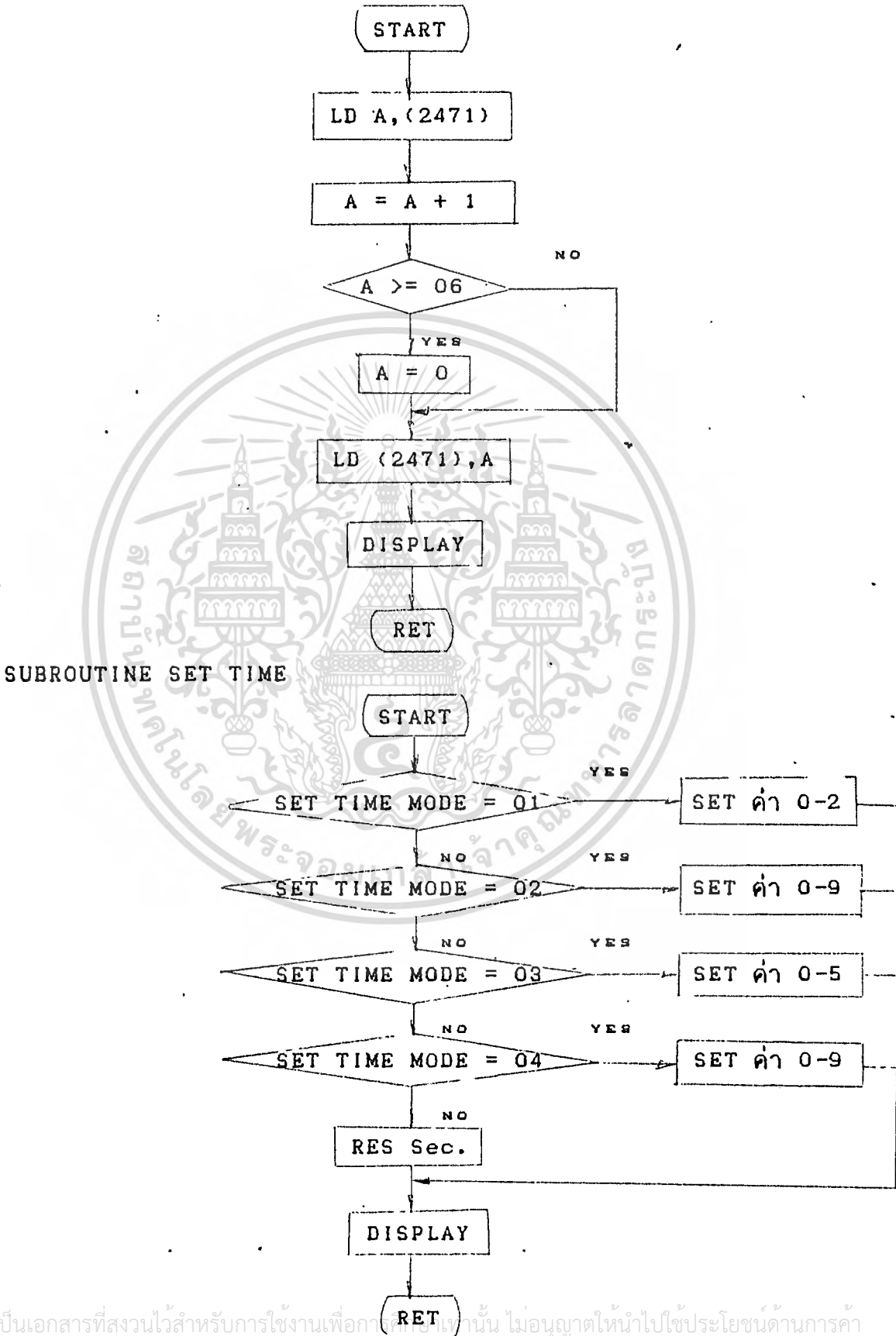

SUBROUTINE DISPLAY WATCH

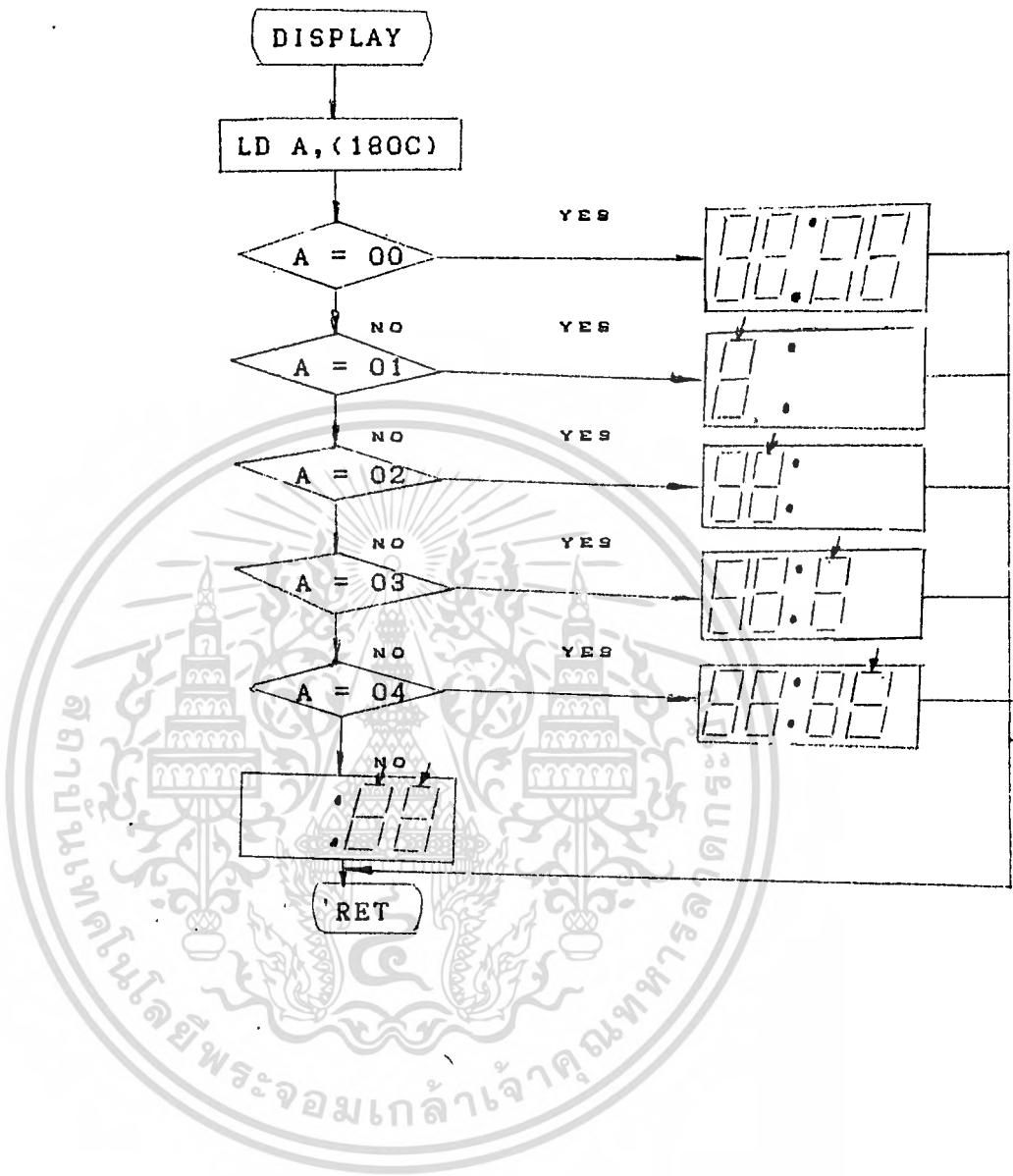
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBROUTINE SET MODE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBROUTINE DISPLAY

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

อุปกรณ์การทดลอง

- ก) ชุดทดลองไมโครคอมพิวเตอร์แผ่นพิมพ์เขียว (ET-BOARD)
- ข) แหล่งจ่ายไฟตรง 5 โวลต์, 9 โวลต์
- ค) สตอเรจสโคป (Storage Scope)
- ง) หน่วยความจำ RAM-ROM

4.1 การทดลองเขียนสัญญาณลงบนบัตร

- 4.1.1 ลบสัญญาณเดิมของบัตรแม่เหล็ก โดยใช้แม่เหล็กถาวรลบ
- 4.1.2 เซตดิฟเฟอเรนเชียลที่ 3 เป็น on และที่ 4 เป็น off เพื่อเขียนค่าบัตรลงในบัตรของเจ้าของ (Home Card) และเซตดิฟเฟอเรนเชียลที่ 3 เป็น off และที่ 4 เป็น on เพื่อเขียนค่าบัตรลงในบัตรของผู้ใช้ (User Card) โดยดูจากตารางการใช้พอร์ทในบทที่ 3.4
- 4.1.3 ใช้สตอเรจสโคปจับสัญญาณการเขียน เพื่อดูว่าสัญญาณออกมาจริงที่เอาท์พุทพอร์ท (PC6 , PC7) ของ 8255
- 4.1.4 ทำการรูดบัตรบนช่องรูดบัตร

ผลการทดลอง

- เมื่อเซตดิฟเฟอเรนเชียลเพื่อเขียนบัตร LED จะเปลี่ยนจาก "อ่าน" เป็น "เขียน"
- สัญญาณที่สโคปจะเป็นสัญญาณสูง-ต่ำของสัญญาณข้อมูลและสัญญาณนาฬิกา
- เมื่อทำการรูดบัตร จะได้สัญญาณของบัตรตามต้องการ

4.2 การทดลองอ่านสัญญาณจากบัตร

- 4.2.1 เซตดิฟเฟอเรนเชียลที่ 3 และ 4 ในตำแหน่ง on ทั้งคู่
- 4.2.2 ใช้สตอเรจสโคปจับสัญญาณการอ่านและสัญญาณจากวงจรเปรียบเทียบ
- 4.2.3 ทำการรูดบัตรพร้อมกับทริกสตอเรจสโคป

ผลการทดลอง

- เมื่อเซตดิฟเฟอเรนเชียลแล้ว ไฟ LED ของการอ่านจะติด
- สัญญาณที่อ่านจากบัตรจะปรากฏบนสตอเรจสโคปและปรับตัวด้านทานปรับค่าของวงจรเปรียบเทียบให้ตัดสัญญาณตามต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่ง -จ่อแสดงผลจะแสดงผลจากการอ่านว่าข้อมูลเป็นอย่างไร ถ้าอ่านผิดพลาดค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกจะแสดงผลว่าผิดพลาดจากอะไร ถ้าอ่านถูกต้องจะทำตามข้อมูลที่ใส่ ารเช่น ใช้

ถ้าใช้บัตรเจ้าของจะต่อสายโทรคั่นที่โดยไม่คิดเงิน ถ้าใช้บัตรสำหรับเขียน
บัตรผู้ใช้ก็จะส่งสัญญาณเขียนบัตรผู้ใช้ ถ้าเป็นบัตรผู้ใช้จะทำการต่อสายโทร
คั่นที่และลดค่าเงินจากค่าของบัตรตามสถานที่ปลายทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทวิจารณ์และสรุป

-จากการทดลองนี้ยังคงมีข้อผิดพลาดอยู่ เนื่องจากความเร็วในการรูดบัตร เร็วหรือช้าจะมีผลต่อการอ่านค่าบัตรอย่างวงมาก รวมทั้งส่วนหัวแถบถ้ามีการขยับไม่ตรงแนวก็จะอ่านผิดพลาด

-วงจรตรวจรับสัญญาณโทรศัพท์แบบกดปุ่ม มีการรบกวนกันเองของสัญญาณระหว่างแต่ละวงจรของ ไอซี 567 ทำให้ยากแก่การปรับค่า ไม่เหมือนการต่อเพียงตัวเดียว

-ในการทดลองนี้ เราใช้หน่วยความจำของเครื่องเป็นตัวเก็บข้อมูลหมายเลขบัตรของผู้ใช้จำนวนเงินคงเหลือ ในบัตรของผู้ใช้แต่ละคน ซึ่งจริงๆแล้วควรใช้วิธีเขียนข้อมูลลงบนบัตรใหม่ทุกครั้ง แต่เนื่องจากวิธีนี้จะต้องใช้มอเตอร์เป็นตัวขับเคลื่อนบัตรเพื่อให้อ่าน และเขียนข้อมูล ซึ่งจะมีสัญญาณรบกวนจากมอเตอร์เป็นสัญญาณแม่เหล็กเข้าหัวแถบ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขให้หมดไปได้ และส่วนหัวอ่านยังไม่สามารถทำงานให้มีความเชื่อถือได้ 100% ดังนั้นถ้าเกิดการเขียนผิดพลาดจะทำให้ข้อมูลหายไปหมด แต่ข้อเสียของการใช้หน่วยความจำก็คือ จะต้องให้ไฟเลี้ยงแก่หน่วยความจำตลอดเวลา

กิตติกรรมประกาศ

ปริชานฉบับนี้ ได้สำเร็จจุล่งได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่าน ผู้จัดทำขอขอบคุณอาจารย์ โยธิน เปรมปราโมทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ อาจารย์วันชัย ธีรสุภา ที่ช่วยในการอัดข้อมูลลงบนหน่วยความจำแบคริงไม่ถ่าน และเพื่อนทุกคนที่มีส่วนให้คำแนะนำและปรึกษา ทำให้โครงการนี้สำเร็จจุล่งไปได้ ณ โอกาสนี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. น.ต.ดร.ไพศาล สงวนหมู่, รศ. ยืน ภู่วรวรรณ, "การสื่อสารข้อมูลและไมโครคอมพิวเตอร์เน็ตเวิร์ค", ซีเอ็ด, 243 หน้า, 2529
2. สุชิน จำจด, "วิศวกรรมโทรศัพท์", คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2523
3. James W. Coffron, "Z80 APPLICATION", SYBEX, 294 p., 1983
4. Lance A. Leventhal, "Z80 ASSAMBL Y LANGUAGE PROGRAMMING"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้